

کاروان مه حمود

ناوهندی روښنځی و هونځی نځی
بهړنځه بهړی چاپ و بلاوکرځه: سیروان مه‌حمود
بهړنځه بهړی هونځی: باسم ره‌سام

ناوی کتیب: تیمساح

ناوی نوځه: دؤستؤیځسکی

وه‌رگړپانی له ئینگلیزیه‌وه: کاروان مه‌حمود

بابه‌ت: چیرؤک

دیزاینی تیځست: دانا ه‌سه‌ن

نؤبه‌تی چاپ: یه‌که‌م ۲۰۱۵

چاپخانه: په‌نجه‌ره

تیراژ: (۳۰۰۰) دانه

نرخ: (۴۰۰۰) دینار

ژماره‌ی سپاردن: له بهړنځه به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان

ژماره (۱۳۳۹) سی سالی (۲۰۱۵) سی پی ډراوه.

مافی ئه‌م کتیبه پاریزراوه ©

به‌بی ره‌زامه‌ندی بلاوکره‌وه، هیچ لایه‌نیک ریگه‌پیدراو نییه بؤ له به‌رگرتنه‌وه‌ی
ئه‌م کتیبه، جا گهر به‌شیوه‌ی ئه‌لکترؤنی، کاغه‌زی، وینه‌یی، ده‌نگی، یان هر
شیوازیکی تری له به‌رگرتنه‌وه بیت.

ناوه‌ندی روښنځی و هونځی نځی/نځی نځی بؤ چاپ و بلاوکرځه‌وه

سلیمانی-شه‌قامی مه‌وله‌وی-ته‌لاری سیروانی نوئ-نه‌ؤمی چواره‌م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

پووداویکی نائاسایی

باس له چیرۆکی پیاویکی به ته مه نی به پریز و به هه ییه ت ده کات،
که چۆن له لایه ن تیمساحی که وه به زیندوویی قووت ده دریت
له گه له رییه کدا، هه روه ها سه رجه م ئه و پووداوانه ی تر، که
به شوین خۆیدا ده یهینیت.

لامبیرت! لامبیرت له کوئییه؟

ئایا لامبیرت نه بینیه؟

(۱)

له بهرواری سیازدهی مانگی یهکی ئەم سالددا که
سالی ۱۸۶۵هـ، له کاتژمێر دوازدە و نیوی نیوه‌پۆی ئەو
پۆژەدا، ئیلینا ئیقانوڤنا (خیزانی ئیقان ماتقییتیچی ھاوړیی
پۆشنبیرم، که ھاوکارمه له هه‌مان ئەو به‌پۆه‌به‌رایه‌تییه‌ی
کاری لی ده‌که‌ین، یان ئەتوانریت بوتریت به‌هه‌مان شیوه
جۆریک له‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیش له‌ نێوانماندا هه‌یه‌)،
مه‌یلیکی سه‌یری تی گه‌رابوو، که‌ هه‌ر ئیستا بۆ بینینی
ئەو تېمساحه‌ بچن، که‌ له‌ گه‌له‌رییه‌ک بۆ نمایشکردن
دانرابوو.

ئەمه‌ له‌ کاتی‌کدا بوو، که‌ ئیقان ماتقییتیچ پێشتر بلیتی
چوونه‌ده‌ره‌وه‌ی له‌ گیرفاندا بوو، به‌نیازی گه‌شتکردن
بوو (هه‌لبه‌ت گه‌شته‌که‌ی ئەو بۆ چاره‌سه‌ری ته‌ندروستی
نه‌بوو، به‌لکوو گه‌شتیکی پۆشنبیری بوو بۆ زیاتر
په‌ره‌پێدانی می‌شکی). هه‌روه‌ها خۆدوورخستنه‌وه‌ له
جه‌نجالی ئەو کاری کارگیریه‌ی که‌ تووشی ماندووبوونی

کردبوو. هرچونیک بیت، نهو به یانیه هیچ کاریکی وای نه بوو بیکات، بویه هیچ به رهه لستییه کی به رامبه ر نهو مه یله حولولیانیه ی خیزانه کی نیشان نه دا، بگره خوشی هزی بینینی تیمساحه کی تی گه رابوو، بویه به دهنگیک، که رهامه ندیه کی زوری پیوه دیار بوو، وتی:

”چ بیرۆکه یه کی نایابه! بو بینینی تیمساحه که نه رۆین! نه مهش ریک پیش نهو ئیواریه ی که به ته مام گه شته که م بکه م بو نه وروپا. بیرۆکه یه کی خراب نییه پیش نه وه ی برؤم شاره زایی له گه ل نهو هاوولاتیانیه په یدا بکه م، که له ولاته که مان نیشته جین.“

له گه ل ده ربرینی نه م وشانه دا، قو لی کرد به قو لی خیزانه که یدا، ده سته جی به ره و گه له رییه که به ری که وتن. منیش وه ک هاوړییه کی گیانیبه گیانی خیزانه که، ئاسایی وه ک هه موو جاره کانی تر، چوومه پالیان. هه رگیز پیشتەر ئیقان ماتقیته چم به و شیوه یه به ئاسووده یی و میشکسافی نه بینیبوو، وه ک له و به یانیه ی که هه رگیز له یار ناکریت بینیم - نه بیت تا چه ندیک راست بیت، که ئیمه نازانین چ چاره نووسیک چاوه ریمانیه!

هه ر که پیمان خسته ناو گه له رییه که وه، ئیقان ماتقیته چ یه کسه ر تووشی سه رسووړمان و شادییه کی بیته ندازه هات به هو ی شکومه ندی ته لاره که وه، کاتیکیش

که گه شتین بهو دوکانه ی جانوه ره که ی لی بوو، ئهو تیمساحه ی ماوه یه ک بهر له ئیستا بو پترسبورگ هینرابوو، نمایش دهکرا.

ئیقان ماتقیچ، خوبه خشانه بیستوپینج کوپیکی به خشییه خاوه نی تیمساحه که، بو ئه وه ی روو خسه تی منیش بدات تیمساحه که ببینم، شتیک که هه رگیز پیشتی رووی نه دابوو. به ره و ژوور و چکه یه ک به ری که وتین. تییینی ئه وه مان کرد، که له پال تیمساحه که دا، هه ندیک تووتیش بهرچاو ده که وتن، که له جو ره تووتیه ک بوو؛ ناسرابوو به (کاکه توو)، ههروه ها کو مه له مه یموونیکیش بهرچاو ده که وت، که له قه فه سیکی تایبه تیدا خه یان لی که وتبوو.

نزیك ده رگای هاتنه ژووره وه، به در یژایی لای چه پی دیواره که هه وزیکی گه وره ی کانزایی دانرابوو، له بان یو ده چوو، چوارده وره که ی به جو ره ئاسنیکی ته نک په رژین کرابوو. به قو و لایی دوو ئینج پر کرابوو له ئاو. له ناو ئه م هه وزه دا، که هیئده قول نه بوو، تیمساحیکی گه وره ی تیدا هه لگیرابوو، که وه ک کو ته ره داریک ته واو بیجو و له راکشابوو. وا ده ر ده که وت ئاو وه وا شی داره که ی شاره که ی ئیمه ئه و تیمساحه داماو ه ی به ته واوی له جو و له خستبیت، ههروه ها پینه ده چوو زور هزی به چاره ی ئه و سه ردانکه رانه بیت، که هاتبوون بو ته ماشا کردنی.

ئەو دەعبايە، لە سەرەتادا بە هیچ شیوەیەک پووی پى
نەدان، بە شیوەیەک، کە ئیلینا ئیقانوڤنا بە دەنگیک، کە
تژی بوو لە پەشیمانی، وتی:

”کەواتە ئەمە بوو ئەو تیمساحەى باسیان دەکرد!
نازانم بۆ وا بیرم دەکردهوه کە... دەبیئت شتیکی جیاوازتر
بیئت.”

لەو دەچوو ئیلینا ئیقانوڤنا وا بیرى کردبیتهوه،
کە ئەو تیمساحە لە ئەلماس دروست کراوه. خاوهنى
تیمساحە، کە کەسیکی ئەلمانی بوو، هاتە دەرەوه و بە
چاویکی پر لە فیز و شانازی و هەستیکی نائاسایی پر لە
خۆبەزلزانییهوه لیى روانین.

ئیقان ماتقییتیچ چرپاندی بە گویم، ”مافی خۆیەتى ئا
بەو شیوەیە شانازی بە خۆیەوه بکات. چونکە دەزانیت
کە خۆی تەنها پیاوه لە پووسیادا تیمساح بۆ خەلک
نمایش دەکات”

من ئەم سەرنجە نالۆژیکییەى ئیقان ماتقییتیچی هاوڕیم
وا وەرگرت، کە بە هۆی ئەو خۆشییه زۆرهوهیه، کە
سەرتاپای بیر و هەستی گرتبووهوه. لەگەڵ ئەوهشدا، لە
زۆربەى ’بۆنەکان’ دا جۆره هەستیکی ئیرهییبردن تیدا
دروست دەبوو، بۆیه ئەو قسانەى کە کردی، بۆ من زۆر
جیگەى سەرنج نەبوو.

تیمساح

ئیلینا ئیقانۆقنا، که له بیدەنگی و کهله پەقیی
خاوەنی تیمساحە که ئاسوودەیی خۆی لە دەست دابوو،
زەردەخەنە یەکی ئەفسوناوی خستە سەر لیۆه کانی، بۆ
ئەوێ ئەو پووێ گرژ و تالەیی کابرای خاوەن تیمساح
ئاسایی بکاتەوێ. ئەمەش کاریکە، که ئافرەتان ئەیکەن -
وتی:

“لەو باوە پەدا نیم تیمساحەکی ئیۆه زیندوو بێت.”
خاوەنی تیمساحە که بە پووسیەکی شەقوش وەلامی
دایەوێ:

“ئۆی، نا، خانمە کهم!”

خاوەنی تیمساحە که بێ وەستان و بە خیرایی پەرژینە
ئاسنینەکی جوولاند و بە چیلکە یەک ئازنینە سەری
دەعباکە. ئیتر دەعبا بە پڕوالە تباشەکش، بۆ ئەوێ
نیشانمان بدات زیندوو، دەستەکانی لە گەل کلکیدا
جوولاند. لمۆزی بەرز کردووە و دەستی بە جۆریک لە
مشەمشکردن کرد.

کابرای ئەلمانی، وەک ئەوێ نەوازشی تیمساحە که
بکات، چێژی لە خۆبە زلزانینیەکی خۆی بینیبوو، وتی:
“زۆر باشە، کارلشن، وەرە، دلگران مەبە نازدارە کهم.”

ئیلینا ئیقانۆقنا زیقاندی و بە مەکربازییەوێ وتی:

چ تېمساحىكى قىزەونە، بەراستى ترسام. ئەزانم
ئەمشەو خەونى پىۋە دەينىم!

كابرانى ئەلمانى بەخىرايى ۋەلامى دايەۋە:
”بەلام ئەو ناگرىت گاز لىتان، ئەگەر بېينى خەو
پىۋەي.“

كابرانى ئەلمانى، ۋەك پالەۋانىك سەرى ۋەرچەرخاند
ۋ تەنھا كەسىك بوو بە قسەكەي خۆي پىكەنى. نەيتۋانى
ھىچكام لەم سى كەسەمان بە قسە بىتامەكەي بخاتە
پىكەنىن. بۆيە كەسمان ۋەلاممان نەدايەۋە.

ئىلىنا ئىقانۇقنا بە لووتبەرزىيەۋە ئامازەي بۆ كردم،
ۋتى:

ۋەرە سىمىۋن سىمۇنىچ، با برۆين تەماشاي
مەيموونەكان بکەين. من شەيداي مەيموونەكانم؛ ئەۋان
زۆر پۆخسووک ۋ لەبەردلانن... بەلام ئەم تېمساحە زۆر
قىزەونە.

ئىقان ماتقىتىچ بۆ ئەۋەي ئازايەتى ۋ جوامىرىي
پىۋانەي خۆي بە خىزانەكەي نىشان بدات، بانگى لى
كردىن ۋ ۋتى:

”ئاهو، گيانەكەم، مەترسە! ئەم تېمساحە خەۋالۋوۋە
خەپۆلەي سەرزەمىنى فىرەۋنەكان، ھىچ ئازارىكمەن پى
ناگەيەنىت.“

ئەو لای حەوزەکە مایەو و لەگەل ئیمە نەهات.
دەستکێشەکانی لە دەستی داکەندبوو و بە دەستکێشەکانی
کەوتبوو و ختوو کەدانی لمۆزی تیمساحەکە، پێی خۆش
بوو، هەر وەک لە دوایدا خۆی دانی پێدا نا، کە
ویستوو یەتی تیمساحەکە بخاتە مرخەمرخ.

خاوەنی تیمساحەکە بە هاوێلی ئیلینا ئیقانوڤنا بوو
نزیکی قەفەسی مەیموونەکان رۆیشتن لەگەڵیدا، ریز و
نەزاکەتی خۆی لە بەرامبەر خاتوونیکدا نیشان دا.

بەم شیۆهێهە مەموو شتیک بەباشی ئەرۆشێهە پێش،
بۆیە پێشبینی روودانی هیچ کارەساتیک لە گۆریدا نەبوو.
ئیلینا ئیقانوڤنا بە کاتبەسەربردن لەگەل مەیموونەکاندا
تەواو خەنی بوو. بە هەمان شیۆه مەیموونەکانیش
سەرنجی ئەویان بەتەواوی بەلای خۆیاندا راکێشابوو.
ئیلینا ئیقانوڤنا بە شیۆهێهەکی زۆر عەیارانە و بە
رووخساریکی مەکربازانە لێی دەروانیم و تەواوی
سەرنجی لەسەر من چڕ کردبوو وەو. بەمەش دەیویست
بیریزی بەرامبەر خاوەنی تیمساحەکە بکات و بەم کارە
سووکایەتی پێ بکات.

قاقای لێئەدا و بە دلی خۆی پێئەکەنی. چونکە ئەو
هەر مەیموونە و لەگەل شیۆهێ رووخساری ناسیاویکی
یان هاوڕێیەکی لە هاوڕێکانی دەچوواند.

تەننەت مەنەشى سەرگەرم كەردبۇو بەو مەيموونانەو،
 لەبەر ئەوئەو ھەر بەرەستى ئەو لىكچوواندەنەو ئەو
 دەيكر، زۆر لە رەستىيەو نەزىك بوون. كەبرەي ئەلمەنى
 تە مەبوو كە ئەيا بەرەستى پەيۋەستە پەيكەنەت يەن
 پەنەكەنەت، لە كۆتەيدە، بىرەي دە مەچەو بە بە يەكە
 و خەو گەزەمۇن نەشان بەدەت لەبەرى ئەوئەو پەيكەنەت.
 رەك لەو كەتەدە، قەزەيەكى زۆر تەرسەك ھەت،
 ئەتەنەم بەيم نەك ھەر تەرسەك، بەكەو زۆر لە تەرسەك
 تەرسەككە، زۆر نەسروشتى، بە شەوئەيەك، ئەو قەزەيە
 ھەندە بەھەز بوو، ئەو ژوورەي خەستە لەرە. نەمەزەنى بىر
 لە چە بەكەمەو، يەكەم چەر لە شەوئەنى خەمەدە بە پەو
 وەستەبووم، ھەشتەش ھەر سەر و تەقەو بووم، سەرەنەم
 دە ئەلەنە ئەقەنەش بە ھەمەن شەوئە دەقەزەندە، بەخەيرەي
 سەرەم وەرچەرخەندە - بەلەم چە بىنەم! چەم بەرچەو
 كەوت، خەدەيە!

”ئەقەنە مەتەتەچە“ بەدەخەم لەنەو شەوئەلە
 تەرسەكەكە تەمسەكەدە بىنە، تەمسەكە شەوئەلە
 لە نەقەدە ئەقەنە گەر كەردبۇو. بەتەندە و بە شەوئە
 سەتەونە لە بۆشەيدە بەرەزە كەردبۇوئە. ئەقەنە مەتەتەچە
 لەو پەرى نەئەمەيدە لەقەي دەوئەشەندە. پەش يەك خەلەك،
 ھەچ شەوئەوەرەك لە ئەقەنە نەمەيەو. ئەبەت ئەم سەتەتەن

بهوردی بۆ روون بکه مه وه. چونکه له م ساته دا، بی
جووله له شوینی خۆم وشک ببووم و کاتی ئه وه م
هه بوو ته واوی ئه و رووداوه ی به بهرچاومه وه رووی
دا، به کونجکاوی* و چه زیکی سه یر، که هه رگیز پیشتر
نه مبه وه، ببینم. له و ساته شلۆقه دا بیرم له وه ده کرده وه،
که ئه گه ر ئه وه ی به سه ر ئیقان ماتقیتیچدا هات، ئه گه ر
به سه ر خۆمدا به اتایه، ئه بووايه ئیستا چ بارودۆخیکم
هه بووايه!

ئه گه ریمه وه سه ر چیرۆکه که م. تیمساحه که، ئیقان
ماتقیتیچی که ساسی له ناو شه ویلگه ترسناکه کانی ئه هیئا
و ئه برد، به شیوه یه ک، که سه ره تا لاقه کانی قووت دا،
پاشان ئیقان ماتقیتیچی به رز کرده وه، که به رده وام هه ر
له هه ولی ئه وه دا بوو، خۆی له ده می تیمساحه که قوتار
بکات و خۆی فری بداته ده ره وه و ده سته کانی توند له
رۆخی هه وزه که گیر کردبوو، به لام هه ولدان بیسوود
بوو، چونکه تیمساحه که تا توانیی به خیرایی به رزی
کرده وه و تا ناوقه دیشی قووت دا. به م شیوه یه ئیقانی
به رز کرده وه، بۆ چه ندجاریک و تا به ته واوی قووتی دا...

ئا به م شیوه یه ئیقان ماتقیتیچ له پیش چاوه کانمان
بزر بوو. له کۆتاییدا، تیمساحه که هاوړی رۆشنبیره که می

* کونجکاوی: به که سیك ده گوتریت، مه یلی زانیاری زیاتری هه بیت
له سه ر شتیك.

بۇ دواجار ھەلۈۈشى و ھىچ شۈيۈنەۋارىكى لى بەجى
نەھىشت. لە دىۋى دەرەۋەى جەستەى تىمساحەكە،
ئەمانىنى چۆن سكى تىمساحەكە ھەلدەئاۋسى بە
پەيكەرى ئىقان ماتقىتىچ، كاتىك لەناۋ ورگى دەعباكەدا
نغرو دەبوو.

لەۋەدا بووم سەرلەنۋى پر بە گەرۈوم ھاۋار بكم،
كاتىك چارەنۋوس گەمەيەك لە گەمە بىيەزەيىيەكانى
خۋى لەگەلدا كردينەۋە.

تىمساحەكە زۆر بەنارەحتى جولەى بۇ دەكرا. رەنگە
ھۆكارەكەى بۇ گەرەيى قەبارەى ئەۋ تەنە بگەرەيەتەۋە،
كە قوۋتى دابوو. جارىكى تر شەۋىلگە ترسناكەكانى
كردەۋە، لەگەل دوانزەگرىيدا، لەپر رى دا ئىقان ماتقىتىچ
بۇ چركەيەك سەرى دەر بەيىت، ئىمەش پروخسارى
نوقوۋمبوو و نائومىديمان بىنى. لەۋ كاتە كورتەدا،
چاۋىلكەكەى لەسەر لوۋتى كەۋتە خوارەۋە بۇ ناۋ بنى
حەۋزەكە. ۋا دەر دەكەۋت ئەم پروخسارە نائومىدە،
سەرى خۋى ھىتايىتە دەرەۋە، تا بۇ دواجار مائاۋايىي
خۋى لە ھەموو ئەۋ تەنانەى چۈاردەۋرى و خۋشەيەكانى
دونىا بكات. بەلام فرىا نەكەۋت ئەم ئامانجەى بەدى
بەيىت، چونكە تىمساحەكە بە يەك جولەى تر، دووبارە
ھەلى لوۋشەيەۋە و لە بەرچاۋانى نەھىشت، ئەمجارە، بۇ

هه‌میشه له به‌رچاوان ون بوو. ئهم ديمه‌نى دهرکه‌وتن و ونبوونه‌ى سه‌رى مروڤيک، که هيشتا زيندووه، زور سامناک بوو. چونکه ئهم پرووداوه زور به‌خيرايى و له‌ناکاو پرووى دا، هه‌روه‌ها که‌وتنه‌خواره‌وى چاويلکه‌که بو بنى حه‌وزه‌که، ديمه‌نيکى پيکه‌نيناوى دروست کرد، له‌ناکاو دوور له چاوه‌پروانى خه‌ريک بوو له پرمه‌ى پيکه‌نين به‌م. به‌لام هه‌ر زوو به‌ئاگا هاتمه‌وه و تيگه‌يشتم پيکه‌نين له کاتيکى وادا کارىکى شياو نيه، به‌تايه‌ت بو من کارىکى نه‌شياو بوو، له کاتيکى وادا به هاورپيه‌کى له‌ميژينه‌ى خيزانه‌که‌م پيکه‌نم، هه‌ر بويه به‌خيرايى ئاورم له ئيلينا ئيقانوڤنا دايه‌وه و به ده‌نگيک، که پر بوو له هه‌ستى به‌زه‌يپيداها‌تنه‌وه، پيم وت:

”چيتر، ئيمه هيچ کارىکمان له عۆده نايه‌ت بو
 رزگارکردنى ئيقان ماتقيتيچ، پيم وا بيت ئه‌و داماو
 کوتايى پى هات!“

ته‌نانه‌ت تواناي ئه‌وه‌م نيه دژوارى بارودۆخى
 ده‌روونى ئيلينا ئيقانوڤنا، له کاتيکى له‌م جوړه‌دا پروون
 بکه‌مه‌وه. له‌دواى يه‌که‌م قيژهى، وا دهر ده‌که‌وت له شوينى
 خويدا داکوتراييت به زه‌وييه‌که‌دا، شاهيدى بينينى ته‌واوى
 کاره‌ساته‌که بوو؛ گه‌ر له چاوه‌کانيت پروانيايه، بو‌ت دهر
 ده‌که‌وت چاوه‌کانى له ترسا خه‌ريکن له که‌له‌سه‌رييه‌وه

دېنە دەرى؛ پاشان كەوتە شىوۋەن و رۇرۇ، بەلام من دەستەكانىم گرت، بۇ ئەۋەى ھىۋورى بىكەمەۋە. لەم ساتەدا خاۋەنى تىمساحەكە، كە ئەۋىش بە ھەمان شىۋە لە سەرەتادا دوۋچارى ترس ببوو، لەناكاو دەستەكانى لىك ئالاند و لە كاتىكدا چاۋى بربىۋوۋە ژووروى خۇى، ھاۋارى كرد:

”ئەى ھاۋار، تىمساحەكەم! ئەى ھاۋار، كارلشنە بچكۆلانە خۇشەۋىستەكەم! دايە، دايە، دايە!“

لەم لالانەۋەيەى كابراى ئەلمانى، دەرگاي ژوورەكەى پشتەۋە كرايەۋە. (دايە، ئافرەتتىكى بەتەمەن ديار بوو، كۆلمەكانى سوور و كالاۋىكىشى لەسەردا بوو- ئەۋىش بە شىنوشەپۇر خۇى گەياندە كابراى ئەلمانى.

ھەرا و زەنايەكى شىتتەنە بەرپا بوو. ئىلىنا ئىقانۇقنا شىتگىرانە ئەيىقزاندا و ھەر ئەم دەستەۋاژەيەى دەۋتەۋە: ”كەۋلى بىكەن! كەۋلى بىكەن!“

ديار بوو ئىلىنا ئىقانۇقنا بۇ ساتىك ۋەك ئەۋەى توۋشى لەبىرچوونەۋە بووبىت، ھاۋارى لە دايە دەكرد، تا دايە، لە تۆلەى ھاۋسەرەكەيدا، تىمساحەكەى بۇ كەۋل بىكات. خاۋەنى تىمساحەكە و دايە، بچوۋكتىرىن سەرنجىشان بە

* زۇر جار لە زمانى ناوبازاريدا لە ئەلمانىا، پىاو بە خىزانەكەى خۇى دەلىت (دايە).

ئیمه نه دا. ههردووکیان وهک گویره که سهریان به سهر
تیمساحه که دا شور کردبووه وه و ئه یانبوراند.

خاوهنی تیمساحه که به هاواره وه وتی:

”خه تای خوی بوو! ئه وه هر ئیستا ده ته قینیت خوی،
له بهر ئه وهی قووت دا لیپرسراوی گه وره ی دهوله ت!“
دایه ش به نووزهنوو وتی:

”کارلشنه بچکولانه که ی ئیمه، کارلشنه خوشه ویسته که ی
ئیمه ده مریت!“

خاوهنی تیمساحه که دهنگی خسته پال دهنگی دایه و
وتی:

’ئیمه له دهستمان چوو، سه رچاوه ی پوزی په یدا کردن!“
ئیلینا ئیقانوڤنا که شینوشه پوری نابوو وه، چمکی
پالتوی کابرای ئه لمانیی گرتبوو، پیی دهوت:
که ولی بکه! که ولی بکه! که ولی بکه!

کابرای ئه لمانی له کاتیکدا خه ریکی رزگارکردنی چمکی
پالتوکه ی بوو له ژیر دهستی ئیلینا ئیقانوڤنا، گووراندی
به سهریدا، وتی:

”خوی سهری خسته سهر سهری تیمساحه که م. بوچی
پیاوه که ت سهری خسته سهر سهری تیمساحه که م؟ ده بییت
بیدهیت قه ره بوو، بته قیت ئه گهر کارلشنه بچکولانه که م، به

ھۆى پياۋەكەتەۋە قووت دان، ئەبىت تۆ بدەيت باجەكەى،
چونكە كورم بوو ئەم تىمساحە، تاقانە كورەكەم بوو!

خۆپەرستى كابرەى ئەلمانى و دلرەقى و زبرىى
ژنەكەى، بەراستى زۆر دلگرانى كردم... لە ھەمان كاتىشدا،
ھاوار كوردنەكانى ئىلىنا ئىقانۇقناش لەۋلاۋە بوەستىت، كە
بەردەوام ئەم دەستەۋاژەيەى چەندبارە دەكردەۋە: (كەۋلى
بكەن! كەۋلى بكەن!) منى ھىندەيتىر جاپز كوردبوو و بە
شىۋەيەك، ھەموو بىر و ھۆشى بە خۆيەۋە سەرقال
كوردبوو. ئەتوانم راست و رەۋان، بىپىچوپەنا بلىم، كە
پەشىۋىيە نامۆكەى ئەو بەتەۋاۋى توۋشى سەرەگىژەى
كوردبووم، نەمەتۋانى تىبگەم؛ بەلام ۋاى بۆ ئەچووم، كە
ئىلىنا ئىقانۇقنا بۆ چەند ساتىك ئاۋەزى خۆى لەدەست
دابىت، بەلام لەگەل ئەۋەشدا لەۋ باۋەرەدا بوو، كە تۆلەى
مىردە لەدەستچوۋەكەى "ئىقان ماتقىتچ" لە كەۋلكردن و
پىستامالىنى تىمساحەكەدا بەدى دىت، لە كاتىكدا ئەۋە
مەبەستى سەرەكىى ئەو نەبوو، بەلكو مەبەستىكى تەۋاۋ
جىاۋازى ھەبوو.

بەدزىيەۋە ئاورم دايەۋە بۆ لای دەرگاكة و لە
چواردەۋرى خۆم رۋانى، بى ئەۋەى شەرم بكەم، داوام
لە ئىلىنا ئىقانۇقنا كرد و لىى پارامەۋە تا بەسەر خۆيدا
زال بىت و چىتر ئەم رىستە نەشیاۋە، ((كەۋلى بكەن))،

بەکار نەھینیت، چونکە رووھەمالین لەسەر مەیلیکی
 ئاوا کۆنەپەرستانە تا ئەم رادەیە، لە شوینیکی وەک ئەم
 شوینەشدا، لە ناوەراستی گەلەرییەکەدا و لەنیوان ئەو
 خەلکە پۆشنبیرەدا، لە بارودۆخیکی لەم جۆرەدا، نەک
 ھەر کردەییەکی لۆژیکی نەبوو، بگرە ھەر نابیت بیریشی
 لی بکریتەو. لە کاتیکیدا لەو نزیکانە، کە ھەمووی چەند
 ھەنگاویک لەو شوینە ی ئیمەو دوور نەبوو، ھۆلیکی
 لی بوو، کە ریک لەو کاتەدا لەوئ بەرپز "لاقرۆف"
 خەریکی پیشکەشکردنی وتاریک بوو بۆ ئەو خەلکە، ئەم
 خواستە کۆنەپەرستانەیی ئیلینا ئیقانوڤنا، بۆی ھەبوو
 لە ھەرکاتیکیدا بیت، بیتی ھۆی ئابرووچوون. چونکە لەو
 کاتەدا ئەگەر ھونەرمانەندی کۆمیدی، بەرپز "ستپانۆف"
 لەوئ ئامادە بووایە، ئەگەری زۆر ھەبوو ئەم ھەلە
 بقۆزیتەو و سبەینی کۆمیدیایەکی لی دروست بکات و
 بمانکات بە بنیشتەخۆشە دەمی خەلک لە ناوشار. بە
 ترسیکەو بۆم دەر کەوت، کە گومانبردنەکەم لە جیی
 خۆیدا بوو، ئەو پەردەیی کە ژووری تیمساحەکی
 لە پارەووەکە جیا دەکردەو - لەپەر لا درا. جەستەیک
 بە سمیل و ریشەو و کلاو بە دەستەو، دەر کەوت.
 بەشی سەرەووی جەستە ی بەرەو پیشەو بە درێژی
 چەماندبوو و سەری ھینابوو ناووە، بەلام پییەکانی
 بە نەزاکەتەو لەپشتی ژووری تیمساحەکەو شارەدبوو

بۇ ئەۋەدى پېۋىست نەكات نرخی ھاتنە ژوورەۋە بدات،
كابرای بېگانە، كە ھەۋلى ئەۋەدى ئەدا پى نەخاتە
ژوورەكە، وتى:

"خانمەكەم، ئەم مەيلە كۈنە پەرسىيەتان لەگەل پىگەي
كۈمەلایەتى و ئاستى رۇشنىرى و ژىرىتان يەك ناگرىتەۋە،
ھۋى ھەبوونى مەيلىكى لەم شىۋەيە، ھۆكارەكەي
دەگەرېنمەۋە بۇ كەمىي رېژەي فسفۇر لە مېشكتاندا.
بۆيە خۇتان ئامادە بکەن بۇ ئەۋ ئابرووچوونەي لە
گۇقارەكەمان، گۇقارى (گەشتى رۇوداۋەكان) لە ستوونى
رەخنەيەكەيدا، ئەم قسە ئابرووبەرەنەتان چاپ دەكرىت
و...

بەلام فرىا نەكەوت لىدوانەكانى تەۋاۋ بكات؛ كاتىك
خاۋەنى تىمساحەكە بە خۇيدا دەھاتەۋە، بە ترسەۋە
تەماشای كرد وا پىاۋىك بى ئەۋەدى پارەي ھاتنە ژوورەۋە
بدات، لە ژوورى تىمساحەكەۋە دەپەيقت، بەتوورەيى
بەرەۋ لای نويخۋازە نامۆكە راي كرد و بە دەستى
نووقاۋەۋە كابراي بە بۆكس فرى دايە دەرەۋە. بۇ
ساتىك ھەردووكيان لەپشت پەردەكەۋە لە بەرچاومان
ديار نەمان. دواتر تىگەيشتە تەۋاۋى ئەۋ ھەرا و زەنایەي
رۋوى دا، لەسەر ھىچ بوۋە. ئىلىنا ئىقانۇقنا لەم مەسەلەيەدا
بەتەۋاۋى بېگوناه بوو؛ لە راستىشدا ئەۋ مەبەستى ئەۋە

تیمساح

نه بوو به که ولکردنی تیمساحه که، بیهویت به نازاری
جهسته یی ئه م گیانداره سزا بدریت، به لکوو دهیویست
بلیت بو دهرهینانی هاوسه ره که ی له سکی ئه و تیمساحه،
ئه بیت ورگی تیمساحه که هلدردیندریت.

به لام ئه لمانیه که له کاتیکدا به ره و لای ئیمه رای
ده کرد، هاواری لی هه ستا و وتی:

”چی! ئاواتی ئه وه دهخوازیت تیمساحه که له ناو
بچیت! نه خیر! با ری بدهین یه که م جار میرده که ت له ناو
بچیت، پیش تیمساحه که ی من...! باوکی من تیمساح
نمایش کرد. باپیره شم تیمساح نمایش کرد. کوره که ی
منیش ئه بیت تیمساح نمایش بکات. منیش تیمساح
نمایش ده که م، هه مووان تیمساح نمایش ده که ن! من
ناسراوم له سه رانسهری ئه وروپا، به لام تو نه ناسراویت
له سه رانسهری ئه وروپا، هه ر بویه پیویسته له سه رت،
بکه یته وه قه ره بووم!

دایه ش به وپه ری توو په ییه وه وتی:
”به لی، به لی، ئیمه ناهیلین تو هه ر وا به ئاسانی لی ره
برویت، ئه بیت قه ره بوومان بکه یته وه، چونکه کار له
بچکولانه که مان خه ریکه ئه ته قیت!“

هه ولم دا هه رچی زووتره، ئیلینا ئیقانوونا بکه رینمه وه
بو مال ه وه، بویه به هیمنی پیم وت:

”راستىت بویت، كەولكردىنى تىمساحەكە تازە
 ھىچ سوودىكى نىيە، چونكە ئىستا ئىقان ماتقېتىچى
 خۇشەويستمان رەنگە رۇخى پەيۋەست بوويىت بە
 دونياكەى ترەوہ!“
 خۇشەويستم...!

لەپر تووشى سەرسوورمانىكى لەرادەبەدەر بووين،
 كاتىك گويىمان لە دەنگى ئىقان ماتقېتىچ بوو، وتى:
 ”خۇشەويستم! ئامۇژگاريت دەكەم ھەرچى زووترە و
 بى دواكەوتن برۆيتە لاي بەرپۆۋەبەرى پۆليس، چونكە تا
 پۆليس پىي نەخاتە ناو ئەم ئاريشەيەوہ، ئەم ئەلمانىيە
 نالۇژىكىيانە ھەلسوكەوت دەكات و لە ھىچ شتىك تىناكات.“
 ئەم وشانە، كە بەوپەرى برۋابەخۇبوون و دلنبايىيەوہ
 دەھاتە بەر گويىيان، نىشانەى بەلگەنەويستى زىندوويىي
 چاۋەرۋاننەكراۋى ئەو بوو، بە شىۋەيەك، كاتىك ئىمە
 گويىمان لەو قسانە بوو، بە جۆرىك تووشى سەرسوورمان
 بووين، كە برۋامان بە گويىيەكانى خۇمان نەدەكرد لەوہى
 بىستمان!

بەلام بەدلنبايىيەوہ، ھەر كە گويىيىستى دەنگەكە
 بووين، بەخىرايى ھەردووكمان پامان كرد بەرەو ھەوزى
 تىمساحەكە. بە رىز و گرنگىيەكى زۆرەوہ، گويىمان بۇ
 بەندى بەدبەخت شل كرد. دەنگەكە كپ، ناسك، تەنانەت

زیاتر له زیقه زیق دهچوو؛ له دهنگیکی دوور دهچوو. ئەمە کەسیکی قوشمەچی وەبیر هینامەو، کە بالیفیکی خستبوو سەر دەمی و له ژووری تەنیشتهو هەواری دەکرد، هەولێ ئەوێ ئەدا دەنگی دوو جووتیار دەر بکات، کە بانگیان له یەکتەر دەکرد له بیابانیکی کاکیبەکاکی یان لەناو شیویکدا. ئەمەش بۆ هەلخەلەتاندنی ئەو گوێگرانە ی ئامادە ی بینینی ئەم جوۆرە نمایشانە ئەبن. خۆشەختانە یەک جار له ئاھەنگی کریسمسدا له مالی یەکیک له هاوریکانم، شاھیدی بینینی ئەم جوۆرە نمایشە بووم.

ئیلینا ئیقانوڤنا، کە تووشی زمانگیران ببوو، وتی:
 ”ئیقان ماتقیتچی خۆشەویستم، کەواتە تۆ هیشتا زیندوویت!“

ئیقان ماتقیتچی وەلامی دایەو:

”زیندووم و باشم. سوپاس بۆ خودای میهرەبان، تیمساحە کە بە جوۆرێک قووتی دام، کە هیچ ئازاریکی پێ نەگەیاندم. تەنھا شتێک کە جیگە ی خەمی من بێت، ئەوێه کە نازانم بەرپرسەکانم سەبارەت بەم پیشەھاتە نائاسایییە بەسەرما هاتوو، چۆن بیر دەکەنەو؛ دوا ی ئەوێ پرووخسەتم وەرگرت بۆ رۆشتن بۆ ئەوروپا، بەلام ئیستا وەک دەبینن لەناو سکی تیمساحیکدام، له راستیدا من لەمەدا نە فیللم کردوو، نە گوناھیکیشم هەیه

سه بارهت به مهی پرووی داوه.

ئیلینا ئیقانوڤنا قسه کانی پی بری و وتی:

”به لام خوشه ویستم، میشکی خوت به وه وه سه رقال
مه که که فیلت به کار هیئاوه یان نا؛ پیش هه موو شتیک،
گرنگترین شت ئه وهیه به چ ریگه یهک تو له م شوینهی
ئیسات که تی که وتوویت، دهر بهینین.

خاوهنی تیمساحه که هاواری کرد:

”دهر هیئان! ریگه ناده م به کهس له تیمساحه که مه وه
په نجه بدات. ئیستا هه شامه تیکی زیاتر دیت، خه لکیکی
زیاتر، منیش په نجا کوپیک وهرده گرم، زیاده و کارلشنی
بچکولانه ش ناته قیت!“

دایه ش ئه مهی بو زیاد کرد:

”سو پاس بو خودا!“

ئیقان ماتقیتیچ به ئاوازیکی له سه رخو وتی:

”ئه وان راست ده لین. چونکه بنه ما ئابوورییه کان
له پیش هه موو شتیکه وهیه!“

ئیلینا ئیقانوڤنا وتی:

”خوشه ویستم، من ههر ئیستا ئه چمه لای کار به دهستانی
دهولت و له وی سکا لایان له دژ تومار ده که م، چونکه
وا دهر ده که ویت خومان ناتوانین ئه م ئاریشهیه به هیمنی

چاره سهر بکهین!

ئیقان ماتقیتیچ وتی:

”منیش هه مان بروام ههیه. به لام به هوئی ئهم تهنگه ژه ئابوورییهی له سهردهمه پیشه سازیه که ماندا سهری هه لداوه، هه لدرینی ورگی تیمساحیک و به بی پیدانی نرخئی ئهو سککه لدرینه، کاریکی زور ئاسان نییه. ئهو پرسیاره شی لی ره دا دیته به رده ممان، ئه وهیه که ئایا کابرای ئه لمانی له به رامبه ر هه لدرینی ورگی تیمساحه که ی، چه ندیک پاره ی ده ویت؟ کی شهیه کی تریش ئه وهیه، که به چ شی وهیه ک پاره که بدهین، چونکه خوت باش ئه زانیت من له دارای دنیا هیچ شک نابهم...”

به ترسیکه وه وتم:

”پیم وا بیت له مووچه ی مانگانه که ت...”

به لام خاوه نی تیمساحه که نه یه یشت قسه که م ته واو بکه م، خیرا پیی بریم و وتی:

من نافروشم تیمساحه که؛ من ئه فروشم به سی هه زار تیمساحه که! من بو چوار هه زار ده فروشم تیمساحه که! ئیستا حه شامه ت زیاتر دین بو ئیره. من بو پینج هه زار ئه فروشم تیمساحه که!

خاوه نی تیمساحه که ئهم قسانه ی به وپه ری شادییه وه ده کرد. چاوچنۆکییه کی بیسنوور له گه ل رژدییه کی

بیئابروانه له چاوهکانیدا بلیسهی ددها.

من که خه ریک بوو دلم ئه تهقی لهم قسانهی کابرای
ئه لمانی، به وپه ری توور هییه وه هاوارم کرد:

”من دهرؤم!“

ئیلینا ئیقانو قناش به نالینه وه وتی:

”منیش ئیره به جی ئه هیلم! پیویسته بچم بو لای
خودی ئاندري ئوسیپیچ، هه ول ئه ده م به فرمیسه که کانم
دلی نه رم بکه م.“

ئیقان ماتقیتیچ به په له خوی هه لدایه ناو قسه کانی و
وتی:

”ئه م کاره مه که، خوشه ویستم...“

زور له میژ بوو که ئیقان ماتقیتیچ به هوی ژنه که یه وه
ئیره ییه کی زوری به ئه ندري ئوسیپیچ ده برد، بویه
ده شیزانی ئیلینا ئیقانو قنا چیژ له وه ده بینیت، که له
به رده م پیاویکی خانه دان و رۆشن بیردا بگری، چونکه پیی
وا بوو گریانلی دی.

ئیقان ماتقیتیچ به رده وامی به قسه کانی دا و پرووی
قسه کانی کرده من:

هاورپی من، ئاموژگاریی تۆش ناکه م که ئه م کاره
بکه یت. ئه م هه له شه ییه هیچ سوودیکی نییه، چونکه

ئەنجامەكەي رۈون نىيە. باشترە ھەر ئەمرو بچىتە
 لاي تېمۇفى سىمىۋنىچ. خوت نىشان بدە، وەك ئەوھى
 سەردانىكى ئاسايى بىت. ئەو كابرايەكى كۈنەخوازە، بەلام
 بە ھەرحال، مرويەكى زور ژىرە، لەگەل ئەوھشدا، جىي
 متمانەپىكرەنە، لە ھەموو ئەمانەش گرنگتر، كەسىكى زور
 راشكاو و چىي بويت، راستەوخو و بى پىچوپەنا دەلييت.
 سلاوى منى پى بگەيەنە و سەرلەبەرى چىرۈكەكەي
 بەوردى بۇ بگىرەوھ. ھەوت رۈبلى قەرزدارم، ئەو ھەوت
 رۈبلەشى لە دەرھەتى گونجاودا بۇ بگىرەوھ، چونكە كۈتا
 جار كە يارىي كاغەزمان كرد بەيەكەوھ، ھەوت رۈبلم
 پى دۇراند، بۈيە ئەرك بگىشە و لە كاتى گونجاودا ئەو
 ھەوت رۈبلەي بدەرەوھ، بەلكوو دلى ئەو پىرەپىاوھ بەوھ
 نەرم بىت. بە ھەرحال، رەنگە ئامۇژگارى و رىنمايىيەكانى
 ئەو بۇ ئىمە كەلكىكى باشى ھەبىت، لە ھەمان كاتا، ئىلىنا
 ئىقانۇقناشم تا مالەوھ بۇ بگەيەنە...

پاشان، بۇ ئىلىنا ئىقانۇقنا كەوتە ئاخوتن وتى:
 "خۆشەويستم، خوت ئارام بگەرەوھ، من لەدەست
 ئەم ھاوار و قرەقرە ژنانەيەي تۆ ماندوو بووم، ئىستا
 پىم خۆشە سەرخەويك بشكىتم. ئىرە گەرم و نەرمە،
 كاتىكى زور سەختەم تىپەراند، تا لەگەل ئەم پەناگە
 چاوەرواننەكراوھدا راھاتم!"

ئيلينا ئيقانوڤنا به دهنگيک، که تڙى بوو له شادي،
هاواري کرد:

“سهيري چواردهورت بکه! ئايا پرووناکی لهوئ ههيه؟”

بهندی بهدبخت په رسفى دايه وه:

“من له ناو دلى تاريکي شهودا بهند بووم، به لام
ههستي خومم له دهست نه داوه، ههروها نه توانم قسه
بکه و به دهسته کانیشم له برى چاوه کانم له چواردهورى
خوم پروانم... خودات له گهل؛ ئارامگر به و بيرت نه چیت،
که شادي بکهيت و بير لهم پرووداوه نه که يته وه. تا
سبه ينى، خودات له گهل! ههروها تو، سيميون سميونچ،
ئيواره بگه ريره وه بو لام. له بهر نه وهى مرويه کى، شت
زوو له بير ده کهيت، هه ر له بهر نه وه، دهسته سره کهت
گرى بده، بو نه وهى بکه ويته وه بيرت و بيته وه بو ئيره!”
نه بيت داني پيدا بنيم، که به روښتن لهو شوينه
ئاسووده بووم. چوون به راستى ماندوو بووم و تا
راده يه کيش بيزار بووم. خيرا باسکى خوم به ره و لای
ئيلينا ئيقانوڤناى دلشکاو – که پشيوويه که نازدارترى
کردبوو، دريژ کرد. به خيرا يى له ژوورى تيمساحه که
هينامه دهره وه.

خاوهنى تيمساحه که له دوامانه وه بانگى لى کردین:

“بو ئيواره هاتنه ژووره وه، زياد ده کريت بيستوپينچ

کوپیکی تر.“
ئیلینا ئیقانوڤنا له کاتیکدا له ناو هه موو ئاوینه کانی
سه ر دیواری گه له ریه که، له خوی دهروانی پیده چوو
ئاگاداری ئه وه بیټ، که له کاته ئاساییه کانی تر جوانتر
ده ر ده که ویټ، وتی:

”ئاھ.. گیانه کهم، چ مروڤگه لیکی پاره په رست و
چاو چنۆکن!“

شانازیم به وه وه ده کرد، که ریواریانی سه ر پی
باسکی خانمیکی ئاوا قه شه نگیان له باسکدا ده بینی. بویه
به به سۆزییه که وه وتم:

بنه ماکانی ئابووری...
”بنه ماکانی ئابووری...! له کوټاییدا من که میکیش
چییه تییه گه یشتم له وهی که توژی که به ر له ئیستا، ئیقان
ماتقیتیچ باسی ئه و شته قیزه ونه، بنه ماکانی ئابووری،
کرد، نازانم باسی چی کرد، نه متوانی هیچ له قسه کانی
تییه گه م.

”من بوټ پروون ده که مه وه.“
دهستم کرد به باسکردنی سووده کانی ئه و سه رمایه
ده ره کییه ی له ده ره وهی پرووسیاه دیته ناوه وه، هه روه ها
جووری ئه و کاریگه ریه ی له سه ر ئابووری پرووسیا
ده بیټ. هه لبه ت سه ر له به یانی ئه و پوژه، چهند وتاریکم

لەسەر ئەو بابەتە لە ھەردوو پۇژنامەى ((پترزبۇرگ-
نيوز)) و ((قۇيس)) خويندبۆيەو.

دواى ئەوھى بۆ ماوھىەك گويى بۆ قسەكانم شل
كردبوو، قسەكانى پى برىم، وتى:

”ئەمە چەند سەيرە! بەلام واز لەم قسانە بىنە،
ساختەچى. چ قسەگەلىكى بىمانا دەكەيت... بەراست پىم
بلى، ئايا رەنگەپريو دەر دەكەوم؟“

لە كاتىكدا لىي ورد ئەبوومەو، بۆ وشەگەلىك ئەگەرام،
لەو وشانەى دلى ئافرەتان خۆش ئەكات، وشەگەلىك، كە
شياوى وتن بىت، وتم:

”ئەوھى كەموكوورى بىت لە تۆدا نىيە، بگرە لەوپەرى
جوانى و دلرفىنىدايت!“

بە لەخۇرازيبوونىكەو وتى:
”زۆر زۆرزانىت!“

بۆ ماوھى خولەكىك بىدەنگ بوو. پاشان درىژەى
دايەو بە قسەكانى:

”ئىقان ماتقىتىچى ھەزار!“

پاشان سەرى بە مەكربازىيەكەو جوولاند و وتى:
”بەراستى بۆى بەداخم. ئاي، خۆشەويستم!“

لەپر فرمىسكەكانى جۆگەلەى بەست و وتى:

”چۆن چۆنى ئەتوانىت نانى ئىۋارە بخوات...ئەى...
ئەى... ئەگەر شتىكى بویت، ئەبیت چى بکات؟
”پرسىارىكى زۆر بەجییه.“

ئەم پرسىارە بەراستى شلەژاندەمى، ئەگەر راستىتان
بویت، ھەرگىز ئەم پرسىارە بە مىشكى مندا نەھاتبوو.
بەلام بە شىۋەيەكى گشتى، خانمان لە چارەسەرکردنى
كىشەكانى پۆژانەى ژيان، لە پياوان ھۆشيارترن و
پەى بە ھەندىك شت دەبەن، كە ئىمەى پياوان ھەر بە
بىرىشماندا نايەت!

ئىلىنا ئىقانوۋنا بەردەوامى بە قسەكانى دا:
”خۆشەويستە داماوەكەم! چۆن ئەم بەلايەى بەسەردا
ھات... ئىستا ھىچ شتىك نىيە خۆى پىۋە سەرقال بکات
لەناو ئەو تارىكييەدا... زۆر ناخۆشە كە ھىچ وینەيەكى
فوتوگرافىم نىيە، تا جاروبار يادى بکەمەو... ئىستا وەك
بىۋەژن وام!“

پاشان بە پىكەنىنىكى فريودەرەنە، كە نىشانەى شادمانى
بوو بەم دۆخە نوپىيەى، وتى:

ئمم...! لەگەل ئەوەشدا من ھەر بەزەيىم پىيدا دىتەو.
بەكورتى، ئەوەى ئىلىنا ئىقانوۋنا دەيوت، وینەدانەوەيەكى
سروشتى و ژىرانەى خاتوونىكى گەنج و سەرنجراكىش و
مىردلەدەستچوو بوو. لە كۆتايىدا ئەوم گەياندەوە مالەوە

و دالنه واييم كرد، پاش خواردنى ناننى نيوهرۇ له گه ليدا
و خواردنه وهى فنجانيك قاوهى بۇندار، كاتژمير شهش
به ره و مالى تيموفى سميونيچ به رى كه وتم.

بیرم له وه ده كرده وه، كه له م كاتژميرده هه رچى ژن
و ميردى خاوه نمنداله، له ماله كانيان به ئاسووده يى بۇ
خويان لى دانيشتوون يان لى راكشاوون.

به شى يه كه مم به شيوه يه ك نووسى، كه گونجاو
بيت له گه ل گيرانه وهى رووداوه كه. ئەمه وييت پاشماوهى
رووداوه كه به زمانىك بنووسم، كه سروشتيتير بيت
و كه متر به رز و نزمى و بووباره بوونه وهى تيدا بيت،
هه ر بويه له م رووه وه ويستم خوينه ره كانم له م راستيه
ئاگادار بكه مه وه...

(۲)

تیمۆفی سیمیۆنیچی ریزدار، له دۆخیکی تا رادهیهک
شله ژاو، وهک ئهوهی په شوکابیت، پیشوازی لی کردم.
به رهو ژووره بچووکه کهی ژووری خویندنه وه کهی رابه ری
کردم و دهرگا کهی له دواي خوی به وریایی داخست. به
بیزاریه وه وتی:

“به م شیوهیه مندا له کان ناتوانن بیزارمان بکه ن.”

له وئ، فهرمووی لی کردم تا له سه ر کورسی ته نیشته
میژی نووسینه کهی خوی دابنیشم و خوشی له سه ر
کورسییه کی نه رم و ئاسووده لی دانیشت. دامینی
رۆبه کهی له ناوقه دی خوی پیچا و به مهش سیمایه کی
زیاتر فهرمی و جه سوورانه ی پی به خشی، بو ئه وه ی
ئاماده ی روودانی هه ر پیشهاتیکی له ناكاو بیت، هه رچه نده
ئه و نه سه روکی من بوو، نه سه روکی ئیقان ماتقیتیچ، تا
ئه م ساتهش وهک هاوکاریک لیمان پروانیبوو، ته نانه ت وهک
هاورپیه کیش نا.

وتى:

”پيش ھەموو شتىك، ئەبىت ئەو ەت لە بەرچاۋ بىت،
كە من كەسىكى خاۋەن ھىز و دەسەلات نىم، بەلكو
منىش كارمەندىكم لە پلەكەى تۆ و ئىقان ماتقىتىچ... كە
لە راستىدا بوارى كارەكەى من پەيوەندىى بەم جوړە
بابەتەنەو ە نىيە، پيشم خوښ نىيە خوڻم بگلىنمە ناو ئەم
ئارىشەيەو ە.“

سەرم لەو ە سوور ما، كە زۆر بەئاشكرا پيشتر ھەموو
شتىكى زانىبوو. بەلام سەرەراى ئەو ەش، من سەرلەبەرى
چىرۆكەكەم بە تەواۋى وردەكارىيەكانىيەو ە بۆ گىرايەو ە.
ھەرچەندە من بەوپەرى جوڭخوڭشەو ە قسەم دەكرد،
چونكە لەو كاتەدا پىم وا بوو بە ئەركىكى ھاورىيەتى
راستەقىنە ھەستاوم. ئەو گوڭى گرتبوو، بەبى ئەو ەى ھىچ
سەرسوورمانىك بە خوۋە نىشان بدات، بەلام بەروونى
پىو ەى ديار بوو، كە گومانى لە ھەموو شتىك ھەبوو.

وتى:

”تەنھا خەيال بوو! بەلام ھەمىشە لەو برۋايەدا بووم،
كە بەدلىيايىيەو ە ئەم كارەساتەى بەسەردا دىت!“
”بۆچى تىمۆفى سميۋنىچ؟ ئەمە پيشھاتىكى تەواۋ
ئاسايىيە!“

”پەسەندەمە كە پيشھاتىكى تەواۋ ئاسايىيە، بەلام

ئەم شیوہ ژیانہ بیسەرەوبەرەیی ئیقان ماتقیتیچ، ھەر ئەم سەرئەنجامە ی لی چاوەروان دەکرا. لە راستیدا، ئەو حولولی و لەخۆپازی بوو. ھەمیشە لایەنگری لەم قسە پووچ و بیمانایە (پیشکەوتن) و چەند بیروباوەرێکی تری پووچتر دەکرد. ئەنجامی ئا ئەمەییە بەرھەمی پیشکەوتن بو خەلک!

”بەلام ئەمە رووداوێکی زۆر نائاسایییە و ناكریت ئەمە بكریت بە یاسایەکی گشتی و بەسەر ھەموو لایەنگران و ئەدامانی پیشکەوتندا بسەپنریت.“

”بۆ نا! لە راستیدا دەكریت بەم شیوہیە بێت. سەیر بکە، من دانیات دەکەمەو ئەمە لە ئەنجامی زیادلەپووست خویندەوہی زۆرە. چونکە مڕۆف کاتیک زیاد لەوہی کە پووستە بخوینیتەوہ، زیاتر بخوینیتەوہ، پپی خوشە سەر بکات بە ھەموو کونیکا. بەتایبەت بۆ ئەو شوینانە ی نہ کەس بانگھێشتی کردووہ بۆی و نہ کەس پپی وتووہ بۆی بچیت.“

پاشان وەک ئەوہی زویر و دلرەنجاو بێت لە خوێ، ئەمەشی بۆ قسەکانی زیاد کرد:

”رەنگە خوشتان باش ئەوہ بزائن، کە من کابرایەکی بەسالچووم و لە ژیانیشما زۆرم نہخویندووہ. وەک کوری پیاوێکی سەرباز دەستبەکار بووم و ئەمسالیش

ئاھەنگى پەنجاھەمىن سالىادى خزمەتكردنم دەگىرم.

”نا، نا، لە راستىدا بەم شىۋەيە نىيە، تىمۇفى سىمۇنىچ.
 بەپىچەوانەۋە، ئىقان ماتقىتىچ بەۋپەرى شەيدايىيەۋە
 ئارەزوۋى بەدەستەينانى ئامۇژگارىيەكانى تۆ بوو؛
 شەيداي رېنمايىيەكانتەنە ۋ بە چاۋى پىر لە فرمىسكەۋە
 ئەپارايەۋە لىم، تا داۋاتان لى بكم رېنمايىمان بكەيت.“
 ”ئممم! كەۋاتە بەم شىۋەيە، بە چاۋانى پىر لە
 فرمىسكەۋە! ئەم فرمىسكانە، فرمىسكى تىمساحىن ۋ مرو
 ناتۋانىت بەتەۋاۋى برۋا بەۋ جورە فرمىسكانە بكات. پىم
 بلى، بە چ پارەيەك ئەيۋىست گەشت بكات بۆ ئەۋروپا؟
 ئەى چۆن بۆى لوا برۋات؟ ئەۋ خۆ ھىچ دەرەمەتتىكى
 تايىبەتى نىيە!“

بە غەمگىنىيەۋە ۋە لامم دايەۋە:

”بەخشى چەند مانگى موۋچەكەى پاشەكەۋت
 كىرەبوو. تەنھا ئەيۋىست بۆ ماۋەى سى مانگىك بچىت بۆ
 سويسرا... بەرەۋ خاكى ۋىليام تىل.“
 ”ۋىليام تىل؟ ئممم!“

”ئەيۋىست ئەم بەھارە لە ناپۇلى بەسەر بەرىت ۋ بۆ
 دىدەنى مۇزەخانەكان ۋ گياندارەكان برۋات ۋ ئاشنايى
 پەيدا بكات لەگەل نەرىتە كۆمەلەيەتتىيەكانى ئەۋ شۋىنەنە.“
 ”ئممم! گيانداران! ۋا بۆى دەچم ئەمەى بەس بۆ

خو هه لکیشان و به خودانازین کردییت. چ گیاندارانیک؟ بو مه گهر به پیی پیویست گیاندار له ولاتی خو مان بوونی نییه؟ له ولاته که ی خو مان موزه خانه هه یه، پیشانگه ی ئازهلانمان هه یه. حوشرمان هه یه، ورچمان هه یه که له نزیک ی پترسبورگه! ئیستاش فهرموو، چوته ناو ورگی تیمساحیکه وه.

”ناه... تیموفی سمیونیچ، به زه ییت هه بییت! ئه و پیاوه له کیشه دایه، داوای هاوکاری له ئیوه کردووه، وهک هاوپییهک هاوکاری بکه ن، له خزمیکی دووری خو ی داوای رینمای ی و ئاموژگاری کردووه، که چی توش هه ر خهریکی لومه کردنیت. هیچ نه بییت به زه ییتان به ئیلینا ئیقانو قنای بیچاره دا بیته وه!”

تیموفی سمیونیچ که ناو ی ئیلینا ی بیست، نه رم بوو و برنووتیه که ی به هزیک ی زوره وه بو ن کرد و وتی:

”ئیه باسی خیزانه که ی ئه و ده که ن؟ باسی خاتوونیکی دلرفین و وردیله، که زور سه رنجراکیش و خرپنه و به تایبه تی ئه و کاتانه زور سه رنجراکیشتر ده ر ده که وییت، کاتیک سه ره بچکولانه و جوانه که ی به لایه کدا ده خات... به ریکه وت ئاندری ئوسیپ چهند رۆژیک له مه وه به ر باسی ئه و ی ده کرد.”

”باسی ئه و ی ده کرد؟”

”بەلى باسى ئەۋى دەكرد بە وشەگەلىكى زۆر
وروژىنەر دەيگوت، لەۋ سىنە و مەمكەى، لەۋ چاۋانەى،
لەۋ پرچە جوانەى... لەۋ لەشە شەكەرىيەى، ئەيوت، ئەۋە
ئافرەت نىيە...”

”پاشان تىمۇفى سىمىۋنىچ پىكەنى. دىژەى بە قسەكانى
دا:

”بلىن چى، ئاندري ئوسىپچ ھىشتا گەنجە و دلى
تەرە.”

تىمۇفى سىمىۋنىچ سەرى بەرز كىردەۋە و ھەناسەيەكى
قوۋلى ھەلكىشا و بە دەنگىكى بەرز لە كۈنەلوۋتەكانىيەۋە
ھەناسەكەى دايەۋە و وتى:

”لەگەل ئەۋەى ھىشتا گەنجىشە، بەلام لەم بەرۋزە
بىروانە چۆن ژيانى دەگوزەرىنىت...”

”تىمۇفى سىمىۋنىچ، ئەمەى باسى دەكەيت
دووركەۋتنەۋەيە لە باسە سەرەككىيەكەى خۇمان. ئەمە
بابەتىكى ترە!”

”بىگومان. بىگومان.”

”زۆر باشە، ئىستا تۆ ئەلى چى، تىمۇفى سىمىۋنىچ؟”

”بۆچى، مەگەر من چ كاريكم لەدەست دىت؟”

”ئامۇزگاريمان بكة، رىنماييمان بكة، ۋەك مروڧىكى

خاوه نئه زموون، وهک ناسیاویک! پیمان بلی پیویسته
چی بکهین؟ چ ههنگاویک پیویسته بینین؟ بچین بو لای
کاربه دهستانی دهولت و...

تیموفی سمیونیچ هه ر گوئی له م وشهیه بوو، به په له
وتی:

”بو لای کاربه دهستانی دهولت؟ هه ر بیریشی لی
نه که نه وه. ئه گه ر ئاموژگاریی منتان دهویتی، باشتره پیش
ئه وهی هه ر ههنگاویک بنین، نه هیلن کهس به م کیشهیه
بزانییت و هیچ کاریکی هه له شانه نه کهین و بابته که
له نیوان خو ماندا بهیلدریته وه. ئه مه رووداوکی گومانای
و نه زانراوه. سه رباری هه مووی، پیشتر له م جوړه
رووداوه رووی نه داوه و ئاسان نییه، پیشبینیکردن و
له بهر چاوگرتنی چاره سه ری پیشوه خته... بویه باشتره زور
به وریایی و به ژیرانه مامه له له گه ل ئه م کیشهیه دا بکرییت...
لیگه پین با ماوهیه کی که م له ویدا راکشییت. ئه بییت ئارام
بگرین و چاوه ری بین بزانیین چی روو ده دات.“

”به لام تیموفی سمیونیچ، چو ن ده کرییت ئیمه ئارام
بگرین و له چاوه پروانیدا بمینینه وه، ئه ی ئه گه ر ئه و
به دبته خته له ناو سکی ئه و تیمساحه دا خنکا، چی بکهین؟“
”به لام بوچی ئه خنکییت؟ ئه ی خو ت به منت نه وت که
وتوویه تی جیگه که ی گه رم و نه رمه؟“

سەرلەنۇي سەرلەبەرى چىرۇكەكەم لە نوکەوہ بۇ
گىرايەوہ. تىمۇفى سىمىۋنىچ كەوتەوہ ناو دەرياي قوۋلى
بىرکردنەوہ. لە كاتىكا قوۋتوۋى بىر نوۋتییەكەى لەناو
دەستەكانىدا ھەلدەسووراند، وتى:

”ئىممم! بە برواي من، ئەگەر لەبرى رۇشتن بۇ
ئەوروپا ماوہىەك لەویدا رابكشىت، خراپ نىيە. بھىلن
با لەوئ بۇ خۇى ئاسوودە بىت. بەلنىايىيەوہ نايىت
بخكىت، ئەبىت ئەویش كارىك بكات، تا بەسەلامەتى
بمىنىتەوہ. بۇ نموونە، رىگىرى لەوہ بكات، كە توۋشى
كۆكە و ئەم شتانە بىت... سەبارەت بە كابرانى ئەلمانىش،
كە ئەمەيان راي خۇمە، ئەو لەسەر حەقە، چونكە ئەگەر
ئىمە لە روانگەيەكى ترەوہ لە پرووداۋەكە بروانىن، ئەبىن
لايەنى يەكەم، ئەلمانىيەكە، خاۋەنمافە بەسەر لايەنى
دوۋەم، كە ئىقان ماتقىتىچە. چونكە لايەنى دوۋەم بەبى
وەرگرتنى پرووخسەت، چۆتە ناو سكى تىمساحەكەوہ!
كابراى ئەلمانى خۇ بەزۇر ئىقان ماتقىتىچى فرى نەداۋەتە
ناو سكى تىمساحەكەوہ. تا ئەو جىگەيەى من بىرم بىت،
ئىقان ماتقىتىچ تىمساحى نىيە. لەبەر ئەوہى تىمساح
مولكىكى تايبەتى و كەسىيە، ھەر لەبەر ئەم ھۆكارە، كە
بەبى قەرەبوۋكردنى نرخی تىمساحەكە، ناكىت بە ھىچ
شىۋەيەك ورگى تىمساحەكە ھەلبدىرنىت.“

”بەلام تیمۆفی سميۆنيچ، ئەمە پەيوەندىي بە
رەزگارکردنى ژيانى مروقيکەوہ هەيە!“
”ئاه زۆر باشە، ئەمە کارى پۆليسە. پيويستە لەسەرت
بچيت بۆ لاى پۆليس.“

”بەلام رەنگە لە شويىنى کارەکەى، واتە
بەرپيۆەبەرايەتييەکەى، پيويستيان پيى بيت. رەنگە داواى
بکەن.“

”پيويستيان بە ئيقان ماتفتيچ بيت؟ ها.. ها...! جارئ
پيش هەموو شتيک، ئەو لە پشوودايە و ئەتوانريت
ئامادەنەبوونى ئەو بەو هۆکارە لە بەرچاو بگيريت. ليى
گەرپىن با ولاتانى ئەوروپى بگەرپت! هەرکات پشووەکەى
تەواو بوو و دەر نەکەوت، ئەوکات ئيمەش بەشويئيدا
دەگەرپين!“

”سى مانگ لەناو سکی تیمساحەکەدا بمينيتهوہ؟
تیمۆفی سميۆنيچ بەزەييتان هەبيت!“

”خەتاي خوى بوو، کەس ئەوى بەزۆر فرئ نەداوەتە
ئەوى. لەم قوناغەدا، دەبيت ئيمە پەرستاريکی بۆ
بدۆزينەوہ، تا لەسەر خەرجي دەولەت چاوديريى بکات.
بەلام کيشەکە لەوہدايە، ئەم بابەتە لە ياسادا رپى پى
نەدراوہ. بەلام ئەو شتەى پيويستە پيش هەموو شتيک لە
بەرچاو بگيريت، ئەوہيە کە تیمساحەکە مولکی تايبەتييە

و ئەمەش لە بنەما ئابوورىيەكاندا جىگەى خۇى ھەيە،
 بنەماكانى ئابورىش لە سەروو ھەموو شتىكەوھەيە. ھەر
 چەند شەوېك لەمەوبەر بوو لە مالى (لوک ئاندريچ)،
 (ئىگناتى پرۇكوفىچ) سەبارەت بە زانستى ئابوورى ئەم
 قسەيەى دەکرد. ئىوھ ئىگناتى پرۇكوفىچ دەناسن؟ ئەو
 سەرمایەدارىكى گەرەيە و قسەكەرىكى زۆر باشیشە. ئەو
 دەيوت، (ئىمە پىويستمان بە پىشكەوتنى پىشەسازى ھەيە،
 چونكە تا ئىستا ئىمە پىشكەوتنىكى وەھامان بەدەست
 نەھىئاوھ لە رووى پىشەسازىيەو، بۆيە پىويست دەكات
 ئىمە ئەم پىشكەوتنە بەدى بەيىن، ئەمەش لە رېگەى
 سەرمایەدارىيەو دەيىت. پىويستە چىنى ناوھند دروست
 بکەين، كە ناو دەبرىت بە (بۆرژوازى). بەلام بە ھوى
 ئەوھى سەرمایەمان نىيە، لەبەر ئەم ھۆكارە دەيىت ئەو
 سەرمایەيە لە دەرەوھ ھاوردە بکەين. ئەيىت لە ھەنگاوى
 يەكەمدا كارئاسانى بۆ كۆمپانيا دەرەككىيەكان بکەين،
 تا بتوانن لە رووسيا زەوى بکرن، ھەر وەك چۆن لە
 زۆربەى ولاتانى تر ئەم ئاسانكارىيە دەكرىت. مولكدارىتى
 گشتى ژەھرىكى كووشندەيە، دارمانىكى گەرەيە، ھۆكارى
 لەناوچوونى رووسيايە!) ئەزانى ئىگناتى پرۇكوفىچ بە
 جۆشوخروشىكى زۆرەوھ قسەى دەکرد و مافى خوشى
 بوو كە بەو شىوھەيە قسە بکات، چونكە ئەو مرۇقىكى
 دەولەمەندە و لەگەل ئەوھشدا فەرمانبەرى دەولەتیش

نییه. ئیگناتی دهیوت، (له سیسته می هاوبه شیتیدا، نه پیشه سازی پیشکەوتن به دهست دهینیت نه کشتوکالیش.)
 ئەو دهیوت کۆمپانیا بیانییه کان هه موو زهوییه کانمان به شیوهی پارچهی گه وره گه وره بکرن و پاشان ئەو پارچه گه ورانه دابهش بکهن بۆ پارچهی بچووک بچووک، به مهش له مولکی هاوبهش و کۆمه له وه ئه بیته به مولکی تاک. ئەزانیت، وشه ی "دابهشکردن" ی زۆر به خرۆشان و دانپیدانانیکی توونده وه دهگوت. ئەگەر قایل نه بووین به فروشتنی زهوییه کانیشمان، ئەوه ئه توانین بیاندهین به کری. ئەمهشی خسته سه ر قسه کانی و وتی، (هه رکاتیکی سه رجه م زهوییه کانمان که وته دهست کۆمپانیا ده ره کییه کان، ئەو کاته بهشی جووتیار به ئاسانی جیا ده کریته وه، به م شیوهیه جووتیار له سه ری پێویست ده بیته کار بکات بۆ ئەوهی بژیوی خو ی به دهست بهینیت، دهشتوانریت له سه ر ئەو زهوییه ده ر بکریته، ئەگەر پێویستی کرد. بۆیه هه رکات جووتیار ههستی به بوونی ئەم مه ترسییه کرد، ئەوکات ئەویش زیاتر ریژی مولکه که ده گریته و زیاتر گوێرایه له ده بیته، ئەوکات - سی به رامبه ری پیشووتری کار ده کات و سی - به رامبه ری جارانیش به ره مه می زیا ده کات. به لام ئیستا که ههست ده کات به شیکه له کۆمه له، هه موو شتیکی به چاوی سووک سه یر ده کات و گالته ی به هه موو شتیکی دیت. ده زانیت

ئەگەر بەباشىش كار نەكات ئەوا نامرئەت لە برسا، بۆيە دەبىنن كە ھەموويان تەممەل و تەوۋەزەلن و ھەمىشە سەرخۆشن. بەلام بەم رېگە نۆيە سەرمایەكە دیتە ناو پرووسيا، بەم شىۋەيەش سەرمایەدارى دروست دەيت و بۆرژوازيەتیش گەشە دەكات.) لەم چەند پۆژەي رابردووشدا پۆژنامەي "تایمز"ى سياسى و ئەدەبىي ئىنگلىز، لە ستوونىكىدا وتارىكى سەبارەت بە بارودۆخى دارايىي پرووسيا نووسىبوو و ئاماژەي بەوە كردبوو؛ ھۆكارى ئەوۋەي ئەم بارودۆخە دارايىيەي پرووسيا جىگەي رەزامەندى نىيە، ھۆكارەكەي بۆ ئەوۋە دەگەرپتەوۋە، كە لە پرووسىادا چىنى ناوہند و سەروەتى زەبەلاح و چىنى كرىكارى گونجاو بوونى نىيە!

ئىگناتى پروكوفىچ زۆر بەجوانى قسە دەكات. ئەو بەراستى وتارىيژىكى بەتوانايە. لە بەرنامەيدايە كە راپۆرتىك سەبارەت بەم بابەتە بۆ سەرووى خۆي بۆ دەسەلاتدارانى دەولەت بەرز بكتەوۋە، بۆ ئەوۋەي بخرىتە بەر باس و لىكۆلىنەوۋە و لە پۆژنامەكانىش بۆي بلاو بكنەوۋە.

كاتىك ترىموفى سميونىچ ئەم قسانەي كرد، بۆم دەر كەوت تەواو جىاوازە لەو قسە شاعىرىيانەي ئىقان ماتقىتىچ سەبارەت بەم كابرايە پىي و تم.

زۆربیژییه که ی پیره پیاوم بری و وتم:
 ”به لام ئه ی چاره نووسی ئیقان ماتقیتیچ به کوئ
 ده گات؟“

تیمۆفی سمیۆنیچ کاتیکی دهستی به ئاخوتن ده کرد،
 ئه یسه لماند که له کاروانی پۆژگار به جی نه ماوه و به لکوو
 ئاگاداری هه موو گۆرانکارییه کانیشه.

”سه بارهت به چاره نووسی ئیقان ماتقیتیچ؟ بیگومان
 ئه چمه سه ر ئه وه ش. له کویدا بووین...؟ ئا، بیرم که وته وه،
 باسی ئه وه م ده کرد که ئیمه ئاره زووی هینانه ناوه وه ی
 سه رمایه ده که یین بو ناو ولاتی خۆمان. ئه م بابته
 له گه ل ئه م پووداوه ی ئیقان ماتقیتیچ هه لده سه نگینم؛
 سه رمایه یه کی ده ره کی (تیمساح) یک هینراوته پترسبۆرگ،
 ئیقان ماتقیتیچیش نرخ ی ئه م سه رمایه یه ی دووبه رامبه ر
 کردووه. ئیمه له بری پارێزگاریکردن له و سه رمایه داره
 بیانییه، که چی پیشنیاری ئه وه ده که یین ورگی سه رمایه
 بنه ره تییه که، که تیمساحه که یه، هه لبدرین. ئایا ئه مه
 کاریکی ژیرانه یه؟ به بیرکردنه وه ی من، ئیقان ماتقیتیچ
 وه ک کوپی راستی نیشتمانکه ی خۆی، ئه بیته شادمان
 و سه رفراز بیته و شانازی به خۆیه وه بکات، چونکه به
 هۆی ئه وه وه، نرخ ی تیمساحیکی ده ره کی دووقات یان
 ته نانهت سیقاتیش به رز بووته وه. ئه مه ریک ئه و شته یه،

كە وا دەكات سەرمايە بەلای خۇيدا راكىشىت. ئەگەر يەك
كەس لەم كارەدا سەرکەوتن بەدەست بەيىت، بابەتەكە
گرنگى زياتر پەيدا دەكات و يەككى تىش چاۋ لەو
دەكات و بە تىمساحكى ترەۋە روو لە رووسيا دەكات.
پاشان سىيەمىش چاۋ لەوان دەكات و رەنگە دوو يان سى
تىمساح بە يەك جار لەگەل خۇيا بۇ رووسيا بەيىت و
ئا بەم شىۋەيە سەرمايە گەشە دەكات. بەم جۈرە ئەيىنە
خاۋەنى بۇرژوازيەتەش. ئەيىت ئەم كارە پالېشتى بىرەت.
هاوارم كرد، وتم:

”تىموفى سىمىۋىچ، تۇ ئەتەۋىت ئىقان ماتىتەچى
داماۋ، قوربانىيەك بە خۇى بدات، كە لە سەرۋو تواناى
مروۋقەۋەيە!“

”من وەھا كارىكم لەو نەخۋاستوۋە، داۋا لە تۇش
ئەكەم پىش ھەموو شتىك، ھەر وەك پىشتىش پىم وتن،
لەبىرتان بىت من بەرپىرسىكى دەۋلەت نىم و ناشتوانم
داۋاى ھىچ شتىك لە ھىچ كەسىك بىكەم. من تەنھا وەك
كورپىكى ئەم نىشتمانە قسە ئەكەم، نەك وەك كورپى
باۋكى ئەم نىشتمانە، تەنھا وەك كورپىكى ئەم نىشتمانە
قسە ئەكەم. دووبارە لىت ئەپرسەۋە، چى بوۋە ھۆكارى
ئەۋەى خۇى فرى بداتە ناو ورگى تىمساحەكەۋە؟ ئايا
پياۋىكى بەرپىز و خانەدان و خاۋەن پىشىنەيەكى باش

و ژيانی ژن و میردایه تی به یاسایی پیک هینابیت، بهم شیوهیه هه لسوکه وت دهکات؟ ئایا به راست، ئه مه کاریکی ژیرانه یه پیی هه ستاوه؟

”به لام ئه مه به دهست خوی نه بوو، ئه مه کاره ساته و به سه ریدا هاتووه.“

”کئی نالیت کاری خوی نه بووه؟ دوا ی ئه وهش، له کوپوه پاره بهینین تا قه ره بووی کابرای خاوه ن تیمساح بکهینه وه؟“

”تیمۆفی سمیۆنیچ، تو بلیی نه توانین له موچه که ی ئه و پاره یه دابین بکهین؟“

”ئنجا ئه و پاره ی موچه یه بهش دهکات؟“

به غه مگینییه وه وه لام دایه وه:

”نا، ئه و بره پاره یه بهش ناکات، تیمۆفی سمیۆنیچ، خاوه نی تیمساحه که له سه ره تای پروداوه که دا له وه ده ترسا، که تیمساحه که ی بته قیت، به لام له دوا ییدا که بو ی دهر که وت هه موو شتیک باشه، له خوشیدا خه نی بوو، چونکه ئه یتوانی نرخ ی هاتنه ژووره وه بو خانه ی تیمساحه که دووقات زیاد بکات.“

”سیقات و رهنگه چوار قاتیش! ئیستا خه لکی بو بینینی تیمساحه که خرۆشاو و به کۆمه ل هیرش ئه بهن به ره و گه له ریه که، بو بینینی تیمساحه که، خاوه نانی تیمساحه که ش

مروگه لیکی زور ژیرن. له گهل ئه وه شدا، هیشتا چل
 پوژهی به پوژوو بوون بو مه سیح ماویه تی و له بهر ئه مه،
 جارئ خه لک هه ر مه یلی له رابواردن و که یف و شادییه.
 له بهر ئه م هوکاره، سه رله نوی قسه کانی پیشووم دووباره
 ده که مه وه، که باشتترین کار ئه وه یه، ئیقان ماتقیتیچ ئاشکرا
 نه کردنی خوئی بیاریزی و په له نه کات. ری بدن هه مووان
 وا بزائن ئه و له ناو ورگی تیمساحه که دایه، به لام ئه م شته
 به فهرمی لای که س ئاشکرا مه که ن. له بهر ئه وه یی ئیقان
 ماتقیتیچ بارودوخی باشه، بویه هه مووان پییان وا ده بیئت
 که پوشتوو به ئه وروپا، به لام خوئی ده لیئت له ناو سکی
 تیمساحه که دایه، ئیمه ش خویمان وا نیشان ده ده یین، که
 باوه رمان به قسه که ی نییه و قسه که ی په سه ند ناکه یین.
 ئه بیئت کاره که به م جوړه ئه نجام بدریئت. باشتترین شت
 ئه وه یه، که چاوه ری بین؛ له راستیدا بوچی ئه بیئت ئیقان
 ماتقیتیچ په له ی بیئت؟

”زور باشه، به لام ئه گهر...”

”خوت نیگه ران مه که، ئیقان ماتقیتیچ له شولاریکی
 باشی هیه!“

”زور باشه، ئه ی دواي ئه وه چی؟ هه تا که ی ئه بیئت
 چاوه روان بیئت؟“

لیت ناشارمه وه و راستیت پی بلیم، ئه م بابه ته زور

سەیره و مروّف نازانیت چی بکات و بیر له چی بکاتهوه،
له هەمووی خراپتر ئەوهیه، که تا ئیستا هاوشیوهی ئەم
پووداوه نەبینراوه. ئەگەر پیشتر ئەمە پووی بدایه، ڕهنگه
ئەوکات چارهسەریک هەبوایه له بەردهستماندا. بەلام
لەم دۆخەدا، نازانم چی بلیم؟ بەدلنیاپییهوه به تیپه‌پینی
کات، ڕیگه‌چاره‌یه‌کیش ئەدۆزریتهوه!

لەو کاتەدا بیرۆکه‌یه‌کی دلخۆشکه‌رانه بروسکه‌ئاسا
هات به میشکما و بیرى پووناک کردمەوه و وتم:
"ئەگەر چاره‌نووس ڕی بدات ئەو به‌زیندوویی له‌ناو
سکی تیمساحه‌که‌دا بمینیتەوه، ئایا ناتوانین ئاماده‌کارییه‌کی
وا بکه‌ین، که سکا‌لانامه‌یه‌ک بنووسیت، که هیشتا هەر
خهریکی خزمه‌تکردنه به ده‌وله‌ت؟"

"ئەم...! ڕهنگه‌ بتوانریت پشووی بيمووچه داوا بکات!"
"ئەى ناکریت پشووه‌که‌ى مووچه‌شى له‌گه‌لدا بیت؟"
"لەسەر چ بنه‌مايه‌ک؟"

"وه‌ک ئەوه‌ى نێردرابیت بو به‌جیهێنانى ئەرکیكى
تایبه‌تى!"

"بو چ ئەرکیک و له چ شوینیکیش؟"

"ئەرکی لیکۆلینه‌وه له تیمساح و چوونه‌ناو ورگی
تیمساح و پشکنینی... که ده‌توانین بلیین، سەرقالی

دۆزىنەۋە و پشكىننن و ئاشكراكردى نھىيىيەكانى
تىمساحە. بەدلىيايىيەۋە شتىكى نوئ دەبىت، ھەرۋەھا
پىشكەۋتنخوازەش دەبىت و لە ھەمان كاتىشا نىشاندانى
ھەزىكى رۆشنىرەنەيە.

پىشنىارەكەم بۇ ساتىك تىمۇفى سىمىۋنىچى خستە ناو
گىژاۋى بىر كىرەنەۋەۋە. دواجار كەۋتەۋە قسە كىرەن و وتى:
"بە برۋاى من، ناردنى كارگىرلىكى تايىبەتى بۇ ناو
لاشەى تىمساحىك و لىكۆلىنەۋە دەر بارەى ئەم گياندارە،
كارىكى بىسۋودە، چۈنكە ئەمە لە پەيرەۋدا بوونى نىيە.
جگە لەۋەش، ئەبىت چ جۆرە لىكۆلىنەۋەيەكى تايىبەتى
لە ناو سكى تىمساحدا بكرىت؟"

"خویندەنەۋەيەكى زانستى و سىروشتىيانە بۇ گياندارىكى
زىندوو لە نىكەۋە. لەم سەردەمەدا، زانستى سىروشتى
زۆر جىگەى سەرنجە... ئەو دەتۋانىت لەۋىدا بژى و
ئەۋەى دەيىنىت بىكات بە راپۆرت... بۇ نمۋونە، دەر بارەى
چۈنىتى ھەرسىكرەن يان ھەر خوۋىيەكى سادە، ياخود
لەبەر خاترى كۆكرەنەۋەى راسىتىيەكان."

"مەبەستت ئەۋەيە ۋەك ئامار. چاكە، بەلام من لەم
بابەتە زۆر سەرم لىى دەر ناچىت، راسىتىت بویت، من
ئەسلەن فەيلەسوف نىم. تۆ دەلىت 'راسىتى' ئىمە بەراسىتى
چواردەورمان تەنراۋە و ناشزانىن چى لەو راسىتىيانە

بکهین. له گهل ئه وه شدا، ئامار ترسناکه.

”له چ ږوویه که وه؟“

”هه مووی ترسناکه. سه ره پای ئه وه ش، ئایا خودی خوت باوهر به وه ده که یت، که ئه و بتوانیت راستیه کان ږا بگه یه نیت، له کاتیکدا وهک کوته رهداریک ږاکشاییت. ئایا که سیک ئه توانیت ئه رکه سه ره کییه کانی خوی به جی به نیت، له کاتیکدا وهک کوته رهدار لی ږاکشاییت؟ ئه مه ش خوی له خویدا ده بیت به شتیکی نویترو و مه ترسیشی له وهی یه که م زیاتر ده بیت؛ دوو باره پیتان ږا ده گه یه نمه وه، که ئه م ږووداوه پیشترو ږووی نه داوه و ئه گهر ږووی بدایه، بی هیچ گومانیک ږیک ئه م ئه رکه یان به و ده سپارد!“

”به لام تیموفی سمیونیچ، تا ئیستا تیمساحی زیندوو نه هیتر او ته ږووسیا.“

دوو باره به ږپه رچی دامه وه:

”ئمممم...! به لی. به ره له ستیه که ی تو به جیه، هه لبت ئه گهر هه ز بکه یت، به راستیش به شوین بابته که وه بیت، ئه بیت ئه وه ش له به رچاو بگریت، که له ږوویه کی تره وه به هاتنه ناوه وهی تیمساحه لیکي زیندوو بو ناو ږووسیا، ئه بیت هوی ئه وهی فه رمانبه رانی کارگیریی ده ولت یهک له دوا ی یهک دیار نه مینن. له بهر ئه وهی ناو سکی تیمساحه که گهرم و نه رمه، بویه هه موویان داوا ی مانه وه

ئەكەن لەسەر كارەكەيان! ئەمە لە كاتىكدا جىگەي خۇيان
خۇش كىردۈۋە و تەممەلخانىيەكى باشيان دۆزىۋەتەۋە بۇ
خۇيان... ئەيىت ئىۋە ئەۋەتان پەسەند بىت، كە ئەم كارە،
ئاكامى باش نابىت و ئەيىتە نمۇنەيەكى خراب، چونكە
ھەموۋان بى ئەۋەي ھىچ كاريك بەئەنجام بگەيەنن، داۋاي
موۋچەي خۇرايىش لە دەۋلەت دەكەن!

”تىمۇفى سىمىۋنىچ، چىتان لەدەست دىت بۇ
پزگار كىردى، تىكايە دىيغى مەكەن لە كىردى، شىتىكى
تىش، ئىقان ماتقىتىچ داۋاي لى كىردى ئەۋ ھەۋت
رۇبلەتان بۇ بگىرمەۋە، كە دوايىن جار لە يارىي كاغەزدا
پىي دۇراندبۈۋن.“

ئاھا! لە مالى نىكىفۇر نىكىفۇرىچ پىي دۇراندىم. ئىستا
بىرم كەۋتەۋە، چەند بەكەيف و دلخۇش بوۋ... بەلام
ئىستا!

پىرە پىۋاۋ تۈزىك بىتاقەت بوۋ، ھەستم كىرد بەزەيى
بە ئىقان ماتقىتىچدا ئەھاتەۋە.

”تىمۇفى سىمىۋنىچ لەبەر خاترى ئەۋ ھاورپىيەتىيەتان
يارمەتى بدەن.“

”من تەۋاۋى تواناي خۇم ئەخەمە گەر بۇ يارمەتىدانى.
من بەناۋى خۇمەۋە قسە دەكەم، ۋەك كەسىكى نەيىش
زانىارى كۆ دەكەمەۋە. لە ھەمان كاتا، ئىۋەش بە شىۋەيەكى

تیمساح

ناراسته وخۆ و نافه رمی لیکۆلینه وه و به دوا داچوون بکه ن
و بزانی خاوه نی تیمساحه که له قه ره بووی هه لدرینی
ورگی تیمساحه که ی، چه ندیکی دهویتی؟

تیمۆفی سمیۆنیچ له پڕ زۆر هاوڕییانه قسه ی ده کرد،
منیش وه لامم دایه وه!

”به دنیاییه وه ئهم کاره ئه نجام ده دم و یه که سه ر
ئه شگه ڕیمه وه بۆ لاتان، تا ئه نجامی کاره که تان پێ
را بگه یه نم!”

ئه ی خیزانه که ی... ئایا ته نیایه ئیستا؟ ئایا دلته نگ و
غه مگینه؟

”پێویسته سه ردانیکی بکه ن، تیمۆفی سمیۆنیچ!”

”بیگومان سه ردانی ئه که م. خۆشم هه مان نیازم هه بوو.
ده رفه تیکی باشه... ئه بیته چ شتیک له م دنیا یه دا بوو بیته
به هۆکاری ئه وه ی بچیت بۆ ته ماشا کردنی تیمساحه که،
هه رچه نده خودی خۆشم به خراپی نازانم، که تیمساحه که
ببینم.

”تیمۆفی سمیۆنیچ، بڕۆ و ئه و هاوڕێ داماوته ببینه.”

”به دنیاییه وه ئهم کاره ده که م، به لام دلّم نایه ت به
بینینی من ئومیده وار بیت. هه ر له بهر ئه مه، به شیوه یه کی
نه ناسراو بۆ ئه و شوینّه ئه ڕۆم... زۆر باشه، خودات
له گه ل. من دووباره سه ریک ئه یه مه وه له مالی نیکیفۆر

نيكىفۇرىچ. ئايا تۇ نايەيت لەگەلما؟“

“نا، من ئەچم بۇ بىننى ئەو بەندىيە ھەزارە.”

“بەلى، ئىستا ئەو بەندىيە...! ئاھ ئا ئەمەيە ئەنجامى
بىمىشكى و بىرنەكردنەو!”

مالئاوايىم لە پىرەپىياو كرد. بىرى جۇراوجۇر لە مىشكىما
ئەھات و ئەچوو. تىمۇفى سىمىۋنىچ مەۋىيەكى خۇشخولق و
زۇرىش راستگۇ بوو. كاتىك كە بەجىم ھىشت، خۇشحال
بووم كە ئاھەنگى پەنجاھەمىن سالىادى خىزمەتكردنى
خۇى دەگىزىت، چونكە مەۋقانىكى ھاۋشىۋەى ئەو، لەناو
ئىمەدا نمونەيان دەگمەنە. خىرا و بى دواكەوتن خۇم
گەياندە گەلەرىيەكە، بۇ ئەۋەى ھەموو ئەو ھەۋالانە بۇ
ئىقان ماتىتتىچى بەدبەخت بگىرمەۋە. بەلام راستىتان
بويىت، مەراقى ئەۋە لىى دابووم، كە چۇن لەناو سكى ئەو
تىمساحەدا رۇژەكانى بەرى دەكات و چۇن دەتوانىت بژى.
ئايا ھەر بەراستى ئەتوانرىت لەناو سكى تىمساحىكدا
بژى؟ بەراستى لەو كاتەدا ھەموو شتىك بۇ من ۋەك
خەيالىكى نائاسايى ئەھاتە پىش چاو، ۋەك كابوسىكى
ناخۇش، بە تايىبەتى ئەو كاتەى لە كابوسەكەتدا دەعبايەك
لىت ئەبىت بە ھەموو شتىك.

(۳)

ئەوہی کہ ئەمبینی، خەون نەبوو. بەلکو پاستییەکی بی
چەنووون بوو. چونکہ ئەگەر پاستی نەبووایە، ئایا
ئەمتوانی ھەر لەخۆمەوہ ئەم چیرۆکہ دروست بکەم و
بیگیرمەوہ؟ بە ھەر حال، بەردەوام ئەبم لە گێرانیەوہی
پووداوەکان.

کات درەنگی کردبوو. دەورووبەری کاتژمێر نوو بوو،
کہ گەیشتمەوہ گەلەرییەکہ. لەبەر ئەوہی ئەو ئیوارەییە
کابرای ئەلمانی زووتر لە کاتی ئاسایی خۆی دەرگای
دوکانەکە داخستبوو، ناچار لە دەرگای پشتمەوہ خۆم
کرد بە ژووری تیمساحەکہدا. کابرای ئەلمانی لە خەلۆھتی
تەنیاویی خۆی، لە کاتی کا کەوا چلکن و کۆنەکە لەبەردا
بوو، خەریکی پیاسەکردن بوو. بەلام وا دەر دەکەوت
سیھیندەیی بەیانی دلخۆشتر بێت. ئاشکرا ئیستا نیگەرانی
ھیچ شتیک نەبوو، چونکہ ھەشامەتییکی "زۆر زیاتر" لە
خەلکی ھاتبوون بوو بینینی تیمساحەکہ. دواتر دایە خۆی

كرد به ژوورەوهدا، ئاشكرا بوو، بۆ ئەوہى چاويكى
لەسەرم بىت. لەگەل ئەوہى دەرگای گەلەرەيەكەش
داخرا بوو، كەچى بىستوپىنچ كوپىكيان بۆ ھاتنە ژوورەوہ
لى سەندىم. چەند ورد بوون لە پارەوەرگرتنا!

كابرأى ئەلمانى لىم نزيك بووہوہ و پىي و تم:

”تۆ ھەموو جارېك نرخی ھاتنە ژوورەوہ بدەيت؛
خەلكى تر يەك رۆبل، تۆ بىستوپىنچ كوپىك دەدەيت؛
لەبەر ئەوہى ئىوہ ھاوړى باش بۆ ھاوړى باشەكەتان؛
منىش ريز لە ھاوړى...”

گويم بۆ تەواوکردنى قسەكانى نەگرت و لە تىمساحەكە
نزيك بوومەوہ. بە جۆريك ھاوارم كرد، كە ئيقان ماتقيتيچ
لە دوورەوہ گويبىستى دەنگم بىت و بزانييت من ليرەم!

”تۆ زىندوويت؟ تۆ زىندوويت، ھاوړى رۆشنبىرەكەم؟“

”زىندوم و بارودۆخىشم زۆر باشە!“

لەگەل ئەوہى لە نزيكىشەيەوہ وەستابووم، بەلام وەك
ئەوہ بوو دەنگى لە دوورەوہ يان لە ژىر تەختەخەوہوہ
بىت.

”زىندووم و بارودۆخىشم زۆر باشە! بەس چاكى و
خۆشى ھەلگرە بۆ دوايى... پىم بلى بزەنم چيت كرد؟“
وا خۆم دەر خست، كە گويم لە پرسىارەكەى

نەبووبیت، بۆیە بەخیرایی و دلپێسووتانیکیهوه به ههستیکی پر له بهزهیی پرسیارم لی کرد، که بارودوخی چۆنه و چ ههستیکی ههیه لهناو سکی تیمساحه که دا؟ له راستیدا پرسیارلیکردنی ئهو لهه بارهیهوه، هیچ نهبوو جگه له ئهرکیک له ئهرکهکانی هاوپییهتی، ئهمه ئهرکیکی ئاکاری بوو، که دهبوو پێی ههلسابام. بهلام ئیقان ماتقییچ بهبیزاری و نائارامیهوه قسهکهی بریم و به هاواریکی ههژینه و بهرزهوه، که ههمیشه بهو شیوهیه بانگی لی دهکردم، وتی:

“شتهکان چۆن ئهرونه پێشهوه؟”

تهواوی گفتوگۆکهی نیوان خۆم و تیمۆفی سمیونیچم مووبه موو بو گێرایهوه، له کاتی گێرانهوه که مدا، ههولم دا دهنگم والی بکهه که ههست به جارزیم بکات. ئیقان ماتقییچ ههر وهک هه موو جاریک که قسهی لهگهڵ دهکردم، بهخیرایی وتی:

“پیرهپیاو هه رچییهکی وتووه، راستی وتووه. من پیاوی کردهنیم زۆر خوش ئهویت و بهپیچهوانهوه، پیاوی بوودهله و سه رژنانیم خوش ناویت. من ئامادهم پێشنیاره که ی تو سه بارهت به ئهرکه تایبهتییه که په سه ند بکهه، چونکه بیروکهیهکی خراپ نییه. بێ هیچ گومانیک، ئهتوانم لی رهوه راپۆرت له سه ره هه ردوو بابه ته که، زانستی

و ئاكارىش، بخەمە بەرچاۋ. بەلام ئىستا بارودۇخىكى نۆي
و دوورلەچاۋەرۋانى ھاتۆتە پىش، كە ھىچ نىگەرانىيەك
سەبارەت بە موۋچەي مانگانەكە ناھىلىتەۋە، لە راستىدا
موۋچەكە ھەر كىشە نابىت بىدەن يان نەيدەن. باش گۆي
بگرە، ئايا لەسەر زەۋى دانىشتوۋىت؟“
”نا. بەپىۋە ۋەستاۋم.“

”ئەگەر ھىچى لى نىيە لەسەرى دانىشتىت، ئەۋە لەسەر
عەردەكە دانىشە و زۆر بەۋردى گۆيم لى بگرە.“

بەۋپەرى جاپزىيەۋە كورسىيەكم ھەلگىرت و بەۋپەرى
توۋرەيىيەۋە لەسەر زەۋىيەكە دام نا، بە شىۋەيەك
كورسىيەكەم يا بە ئەرزا، كە دىنگىكى زۆر بەرزى لى
بەرز بوۋەۋە.

ئىقان ماتىقئىچ بە زمانىكى دىكتاتورانە ۋتى:

”گۆي بگرە، ئەمىرۆ ھەشامەتتىكى زۆر بۆ تەماشاكردنى
تىمساحەكە ھاتن، بە شىۋەيەك، كە نىزىكى خورئاۋابوون
دەرزىت ھەلبدايە، نەئەكەۋتە سەر زەۋى، تەننەت ۋاى
لى ھات پۆلىس بۆ ھىمىنكردنەۋەي رەۋشەكە دەستبەكار
بوون. خاۋەنى تىمساحەكە بە پىۋىستى زانى دەرگاي
دوكانەكەي لە كاترئىمىر ھەشتدا دابخات و كۆتايى بە
پىشانگەكە بەئىت، ۋاتە زووتر لە كاتى ئاسايىي خۆي،
بۆ ئەۋەي ئەۋ پارانە بژمىرئىت، كە لە خەلكى ۋەرگرتبوو

و بتوانیت خویشی گونجاوتر ئاماده بکات بو سبهینى.
 بهم شیوهیه، دلیام که سبهینى پیشانگه که ریکوپیکتر
 دهییت و ئهتوانین وای دابنیین، که زورترین خه لکی
 رۆشنیری پایتهخت، هر له خانمانی خانه دان، بالويزانی
 بیانی، پاریزهران و خه لکی تریش له هه موو چین و
 تویره کانی کومه لگه، لی ره ئاماده ده بن. له هه مووشی
 گرنگتر، خه لکی له دوورترین ناوچه کانی ئیمپراتوریه ته
 گه وره و سهرنجراکیشه که مانه وه به ره و پایتهخت، واته
 به ره و ئیره، به ری ده که ون. ئه نجامه که شی ئه وه یه، که
 من ئه بم به قیبله ی به رچاوی هه مووان، هه رچه نده
 له به رچاوانیش نیم، به لام هر وه ک که سیکی به رجه سته
 و شکومه ند ئه ژمار ده کریم. من ئه بییت خه لکی بیکار فی ر
 بکه م. به ئه زموون فی ر بووم، که پیویسته من نموونه یه ک
 بم له شکو داری، هه روه ها مله که چبوویه کی چاره نووس!
 ئه بم به مینه ری ک، که لییه وه وته ی جوان و گه وره
 پیشکesh به مرو قایه تی ده کریت. مرو قه کان تی ده گه یه نم،
 که ته نها ئه و زانیارییه زینده وه رزانییه ی له ناو سکی ئه م
 تیمساحه به ده ستم هی ناوه، ئه وه به هیچ نرخیک به ده ست
 ناهینریت. هر له بهر ئه م هوکاره یه، که به داخ نیم بو
 ئه وه ی که به سه رما هاتووه، وه پیشبینی ئه وه ده که م که
 کاریگه ریه کی گه وره ی ده بییت له سه ر ژیان و داها تووی
 کاره که شم!

رۆبله كهت گه پانده وه بۆ تیمۆفی سمیونیچ؟

”به‌لی، له گیرفانی خۆم بۆم گه پانده وه!“

ئهم قسه یه م به جهختلیکردنه وه وه وت. ئه ویش به
فیزیکه وه وه لامي دامه وه:

”ئه و بره پاره یه ت بۆ ئه گیرمه وه... زۆر دلنیام كه
مووچه كه م زیاد ده کریت، چونكه ئه گهر بۆ منی زیاد
نه كه ن، ئه بییت بۆ کی زیاد بکه ن؟ ئیستا گهره ترین
خزمه ت پیشكه ش ده كه م. با بگه ریینه وه سه ر قسه كانمان.
خیزانه كه م خه ریکی چیه؟“

پیم وا بییت مه به ستت ئیلینا ئیقانوڤنایه؟

هاواری لی به رز بووه وه، توند هاواری کرد:

”خیییییزانه كه م؟“

چاره م نه بوو. سه رم داخستبوو گویرایه لانه - به لام
له کاتیڤدا له توورهییدا دانه جیره م پی که وتبوو - ویستم
باسی ئه وه ی بۆ بکه م، كه چۆن ئیلینا ئیقانوڤنام به جی
هیشته. به لام هینده جیکلدان تهنگه بوو، نه یه هیشته
قسه كانم بکه م، بیئارامانه وتی:

”پلانی بیوینه م پییه بۆ خیزانه كه م. ئه گهر من لیڤه
جهژن بگیریم، پیم خوشه ئه ویش له وی جهژن بگیریته.
ئه گهر من ناوبانگ ده ر بکه م، ئه بییت ئه ویش ناوبانگ

دەر بىكات، چونكى خىزانى منە. فېرخوازان، شاعيران،
 فەيلەسوفان، كانزاناسانى بيانى و سىياسەتمەداران،
 ھەر كە بەياني لىرە لەگەل من ديداريان كرد، ئەو
 شەوھەكەشى سەردانى ديۈەخانەكەى ئەو دەكەن. بۆيە لە
 ھەفتەى داھاتوۋەو، پىۋىستە ئەو ھەموو ئىۋارەيەك لە
 مالەو ەيىت، چونكى رەنگە ھەموو شەۋىك مالەكەم پىر
 بىت لە ميوان. بە دووقاتبوونى موۋچەكەشم، ھۆكارەكانى
 ميوانداریمان لە بەردەست دەيىت. لەبەر ئەو ەى
 ميوانداریيەكە تەنھا پىشكەشكردنى چاى دەيىت، بۆيە
 خزمەتكار بەكرى ئەگرىن و سووديان لى ۋەرئەگرىن
 بۆ ئەم كارە. بىگومان ھىچ كىشەيەكىشمان نابىت. ئەو
 كاتە ھەم لىرە و ھەم لەۋى، لە ھەردوۋلا ھەموۋان
 باسەم دەكەن و پىاما ھەلدەدەن. زۆر لەمىژ بوو بەشۋىن
 دەرۋەتكا ئەگەرەم، تا ناوم بىكەۋىتە سەر زاران. بەلام
 سەرکەۋتوۋ نەئەبووم، بە ھۆى ئەو ەى كارەكەم لە
 پلەيەكى ۋەھادا نەبوو و ھىچ پلەيەكىشم نەبوو. بەلام
 ئىستاكە تىمساحەكە منى بەئاسانى قووت داۋە، ھەست
 ئەكەم خەرىكە ئەو ئاۋاتە دىرىنەم بەدى دىت. ئىتر ھەر
 وشەيەك لە زارم بىتە دەرەو، ھەموۋان بە تامەزرۋىيەو
 گوۋى بۆ رادەگرن. ھەر وتەيەكى من كە لە زارم بىتە
 دەرەو، ھەموۋيان دەخاتە گىژاۋى بىرکردنەو. وتەكانم
 ئەوترىنەو و چاپ دەكرىت. فېريان دەكەم چ گەۋھەرىكى

به نرخم! سهره نجام، ئەوانیش لهو راستیه تیده گهن، که
ئهم تیمساحه چ گه وهه ریکی به نرخی له سکدا هه لگرتوو ه
و ئەمان نرخیان نه زانیوه تا ئیستا...!

”هه ندیک ده لێن، (ئەبووایه ئهم پیاوه وه زیری دهره کی
بووایه یان فه رمانه وای ولاتیکی بووایه.)“ هه ندیکی تریان
ده لێن، (به داخه وه که ئهم پیاوه مه زنه فه رمانه وایی
ولاتیکی له ئەستو نییه.)“

”ئەبیّت من چیم له گارنیر پا جی شکی، یان هه رکه سیکی
تر که متر بیّت؟ ئەبیّت خیزانه که شم بیّت به که سیکی
ناودار و ناسراو. من می شکم، هه یه که بیرى پی ده که مه وه،
ئەویش جوانی و دل رفینییه کی بیۆینه ی هه یه، که سه رنجی
هه مووانی پی راده کی شیت. ده سته یه که له خه لکی ده لێن،
(ئەو جوانه، هه ر له بهر ئەمه شه ئەو خیزانی ئەوه.)“
ده سته که ی تر بو ئەوانی تری راست ده که نه وه و ده لێن
(ئەو جوانه، له بهر ئەوه خیزانی ئەوه.)“ هه ر له بهر
ئەمه یه که ده مه ویت هه رچی زووتره، ئیلینا ئیقانو قنای
خیزانم خو ی ئاماده بکات بو ئهم دوخه نو ییه ی
به ریوه یه. ئەبیّت سه به ینی بجیت ئەو ئینسایکلۆپیدیا یه
بکریّت، که ئاندری کرافسکی نوو سیویه تی، به مه ش ره نگه
بتوانیّت قسه له سه ر سه ر دیڤری هه ر باب ته یک بکات. له
سه روو هه موو ئەمانه شه وه، با هه واله رامیاریه کانی

پۇژنامەى 'پىترزبۇرگ' بخوینیتەو و پاشان ھەموو
 پۇژىك بەراوردى بکات لەگەل پۇژنامەى ' (قۇیس)'. پىم
 وایە خاوەنى تىمساحەكەش قایل دەبیّت بەوہى ھەندىك
 جار لەگەل تىمساحەكەیدا بمبات بۇ دیوہخانە ناوازەكەى
 خیزانەكەم. من لەناو ھەوزىكدا، لە ناوہپاستى ژوورى
 میوانەكەدا شكۆمەندانە قسەگەلىكى دانایانە و پەندنامیز
 لەگەل ھەندىك نووكتەى خوش بۇ ئەو خاتوونانە دەكەم،
 كە لەوئى ئامادە دەبن. ھەلبەت ئەم قسانە بەیانىيەكەى
 ئامادەى دەكەم و لەوئى پىشكەشیان دەكەم. ئەبم بە
 سەرگەرمىيەكى زۆر باش بۇ ئەو خاتوونانەى لەوئى
 ئامادە دەبن، سەرنجى ھەموویان بەلاى خۆمدا رائەكىشم،
 بى ئەوہى كارىكى وا بكەم، دلیان لە ھاوسەرەكانیان
 كرمى بیّت. بۇ ھەموو ئەوانى تریش، ئەبم بە مروژىك
 - كە نموونەى ملکہچبوونە بەرامبەر بە چارەنووس و
 ویستی خواوەند. ھەروەھا خیزانەكەشم ویژەزانىكى
 ناوازەى لى دروست ئەكەم. ئەبیّت پىشى بخەم و باسى
 كەسایەتیيە ناوازەكەى لای ھەمووان ئاشكرا بكەم. ئەو
 وەك خیزانى من، ئەبیّت خاوەنى باشتىرین و جوانترین
 ئاكار بیّت، ئەگەر ئەوان پاست بن لەوہى كە ئاندري
 ئەلیكساندروفيچ بە (ئالفريد دی موسی) پرووسیا ناو
 ببەن، كەواتە خەلكى پرووسیاش مافى خویانە خیزانەكەم

به (یقینا تۆر*) ی پرووسیا ناو بیهن.

ئەبیت دانی پێدا بنیم، که هەرچهنده ئیقان ماتقیتیچ
خووی بهم قسه قۆر و بیسه رهوه به رانه وه گرتبوو، به لام
وا دهر دهکەوت ئەم جاره تای لی هاتبیت و ورینه بکات.
هەر هەمان ئیقان ماتقیتیچی هەمیشەیی بوو، به لام بیست
پله به پیچهوانه ی جارانه وه تای لی هاتبوو ورینه ی
دهکرد.

لیم پرسى:

”دۆستى من. ئایا ئۆمیدت به وه ههیه ژيانیکى دريژ
بژیت؟ راستییه که ی بلی، ئایا هەر به راستی تهندروستیت
باشه؟ چۆن چۆنى نان دهخویت؟ چۆن چۆنى ئەخهویت؟
به چ شیوهیه که هه ناسه ئەدهیت؟ من هاوپیتم، ئەبیت
پهسەندت بیت، که ئەم پرووداوه پرووداویکی زۆر
ناسروشتیه، له گهڵ ئەوه شدا، کونجکاوییه که ی من زۆر
سروشتیه.

به دهنگیکی پر له توانجه وه وه لامی دامه وه:

* یقینا تۆر: ناویکی خواراوی ئەدهبییه، که دهگه پیته وه بۆ
کۆنتیسسه ”سالیاس دو تورنمیر،“ که ناوی (سوخوفو-کوبلین) ه سالانی
(۱۸۱۵-۱۸۹۲) ژیاوه. ئافره تیکی ویژەزانی پرووسییه، رۆماننوس و
رهخنه گریش بووه.

“كونجكاويىهكى ھىچوپوچ و بىمانا و ھىچى ترا! بەلام
 ۋەلامى پرسىارەكانت دەدەمەۋە. ئەپرسىت كە چۈن
 لەناۋ سكى ئەم تىمساحەدا خۇم گونجاندىۋە؟ سەرەتا
 لە تىمساحەكەۋە دەست پى دەكەم، كە بۆتە ھۆكارىكى
 زۆر باش بۇ سەرگەرمى من، چونكە ناۋسكى بەتەۋاۋى
 خالىيە. ئەۋەى بەراستى بۆتە جىگەى سەرسوورمانى
 من، ناۋسكى ئەم تىمساحەى، كە لە گونىيەكى لاستىكى
 گەۋرە دەچىت، رىك شىۋەى لەو گونىيە لاستىكىيانە
 دەچىت كە بازىرگانەكانى شەقامى گۇرۇخۇقى لە
 مۇرسكايە دەيفرۇشن. ئەگەر بە ھەلەيا نەچۋوبم، لە
 شەقامى فوزنىسنسكىش دەيفرۇشن. ئەگەر بەم شىۋەى
 نەۋاۋىيە، چۈن ئەمتۋانى لەناۋ سكى ئەم تىمساحەدا جى
 بەخۇم بگرم؟”

بە سەرسامىيەكى زۆرەۋە ھاۋارم كرد:

“مەگەر رىي تى دەچىت ناۋسكى ئەم تىمساحە
 بەتەۋاۋى خالىيىت؟”

ئىقان ماتىتتىچ بە دەنگىكى بىپەرۋاينە و
 جەختلىكردنەۋەۋە ۋەلامى دايەۋە:

“بەتەۋاۋى خالىيە. بەپىي ھەموو ئەگەرەكان، بەپىي
 ياساكانى سىروشت دروست كراۋە. تىمساح جگە لە
 كاژىرىكى گەۋرە و كۆمەلە ددانىكى تىژ، لەگەل كلكىكى

دریژ، هیچی تر نییه. تهنه هەر ئه وهیه که دهیلیم. له نیوان
ئهم دوو به شه شدا، واته که له له گهل کلک، بوشایییه کی
خالی هیه، که به ماددهیه ک روپوش کراوه، له لاستیک
ئه چیت له لاستیکی (گوتا-پرکا). رهنگه گوتا-پرکای
راستیش بیته...

له توور هیدا قسه که م پی بری و وتم:

”ئه ی په راسوو، گه ده، ریخۆ له کان، جگهر، دل. ئه ی
ئه مانه چی؟ ئایا هیچ یه کی که له مانه ی تیدا نییه؟“

”هیچی لی نییه! به دلنیا یییه وه هیچ یه کی که له وانه ی لی
نییه. له وانه یه هه رگیز نه ییوو بیته. هه موو ئه و قسانه ی
له سه ر جه سته ی تیمساح ده کریته، هه مووی قسه ی
بیایه خ و هیچوو و چن، گه شتیارانی بیئیش ئه م جوړه
قسانه ده که ن.

”هه ر چۆن یه کی که فوو ده کاته دۆشه که یه کی چه رمینی
هه وایی، منیش ئا به و شیوه یه له ناو سکی ئه م تیمساحه دا
هه ناسه ئه یه م. ناو سکی ئه م تیمساحه به شیوه یه کی
زۆر سه یر ده کشیت. راستیت بویت، تو وه ک هاوړییه کی
خیزانه که م - وه ره ناوه وه بو لام، ئه گه ر هینده به خۆدا
ئه په رمویت و رۆحی قوربانیدانت به پیی پیویست تیدایه
- چونکه ته نانه ت به هاتنی تۆش، هیشتا جیگه یه کی
خالی ئه مینیتته وه. ته نانه ت بیرم له وه ش کردۆته وه، که

ئەگەر ئەمە بېيىت بە دواپەناگە، رەنگە بىيىرم بە شوين
ئىلىنا ئىقانۇقناي خىزانىشمدا. ئەم تىمساحە پوۋچەل
و بۆشە، لەگەل ياساكانى زانستە سروشتىيەكان زور
رېك كەوتوۋە، بۇ نموۋە، ئەگەر كەسىك بىيەيىت
تىمساحىكى نوئى دروست بىكات، يەكسەر بە شىۋەيەكى
سروشتى ئەم پرسىيارەى لەلا دروست دەيىت، ئايا ئەركە
سەرەككىيەكانى تىمساحىك چىيە؟ ۋەلامى ئەم پرسىيارە
پوۋن و ئاشكرايە: كارى قوۋتدانى مروۋقەكانە. بەلام چۈن
چۈنى كەسىك بە دروستكردنى تىمساحىك گەرەنتى ئەۋە
دەكات كە ئەۋ تىمساحەى دروستى كردوۋە، دەتوانىت
خەلكى قوۋت بدات؟ دىسانەۋە ۋەلامى ئەم پرسىيارەش
پوۋن و ئاشكرايە: ئەيىت ناۋەۋەى تىمساحەكە خالى بىت.
زور لە مېژە لەلايەن فېزىكىناسانەۋە ئەۋە سەلمىندراۋە
كە سروشت رقى لە خالىبوۋە. لەم پوۋەۋە ناۋەۋەى
لاشەى تىمساح پىۋىستە خالى بىت، تىمساحىش بۇ
ئەۋەى بتوانىت خوى لە خالىبوۋن پزگار بىكات، ئەۋەيە
كە ھەرىشتىك بىتە سەر رىيى، بى دواكەۋتن و بەخىرايى
ھەلى ئەلوۋشى. ئەمە بەلگەيەكى لۇژىكىيە، كە پوۋنى
دەكاتەۋە بۆچى ھەر تىمساحىك ھەز بە قوۋتدانى مروۋق
دەكات. جەستەى مروۋق بەم شىۋەيە دروست نەكراۋە؛
بۇ نموۋە، ھەتا مىشكى مروۋقىك خالىتر بىت، ئەۋە
ھەزىكى زور كەمترى دەيىت بۇ پىركردنەۋەى، ئەمەش

جگه له جیاکارییهک له یاسا گشتیهکان، هیچی دی نییه. ئیستا هه موو شتیک بۆ من پوونه، وهک پووناکیی پوژ. هه موو ئهو زانیارییهانی دهستم که وتوون، هه مووی له ئه نجامی ئه زموون و سه رنجانی خو مه وه دهستم که وتوون، ئه گهر بلیین له ریگهی جیگیربوون له هه ناوی سروشتا، به گو یگرتن له لیدانهکانی دلی سروشت، هه موو ئهو شتانه م بۆ ئاشکرا بوو. ته نانه ت زانستی زمانناسیش پشتگیری له بیروباوه ری من دهکات، سه باره ت به وشهی تیمساح (کروکودایل)، که له بنه رته دا ئه مه ناویکی ئیتالییه له (corocodillo)، وه رگیراوه، که به مانای چلیسی دیت. ئه م وشه یه له سه رده می فیرعه ونهکانی میسریشدا بوونی هه بووه و داریژراوه له وشهی فه رهنسی (Croquer) که به واتای خواردن و قووتدان و مژینی خوراک دیت. له به رنامه مدایه ته واوی ئه م وشانه له یه که م وتارمدا له دیوه خانه که ی ئیلینا ئیقانو قنا پیشکesh بکه م، ئه مه کاتیکی، که به هه وزی تیمساحه که وه بۆ ئه وییم ئه به ن.

به بی ویستی خۆم هاوارم کرد:

”دۆستی من، ته نانه ت ناته وییت که میکی ده رمانی ره وانیش بخویت؟“

پاشان به که میکی له ترسه وه به خۆم وت: تای لی هاتووه، تا، تایه کی زور خراپی لی هاتووه!

به دهنگیکی ئابرو به رانه وه لامی دامه وه:

”قسهی قور مه که! له م بارودوخه دا له کوئوه دهرمانی
رهوانی بخوم؟ لام یه قین بوو که تو باسی خواردنی
دهرمانم له گهل ده که یت.“

به لام هاوړیکه م، ئه ی چون... ئه ی چون خواردن
دهخویت؟ ئه مړو نانت خوارد؟

”نه خیر، نانم نه خواردووه، چونکه برسیم نییه،
رهنگه هه رگیزیش خواردن نه خوم. ئه م بارودوخه ته واو
سروشتییه بو من، چونکه به پرکردنی لاشه ی تیمساحه که،
وام کردووه که تیمساحه که ش هه رگیز هه ست به برسیتی
نه کات. تیمساحه که تا چه ند سالیکی تر پیویستی به خوراک
نابیت. له روویه کی تریشه وه، به قووتدانی من، هه رچی
شله مه نییه گرنگه کانی لاشه یه تی، ئه یبه خشییت به من. ئه مه
ریک هاوشیوه ی ئه و ژنه مه کربازانه یه، که شه وانه وه ک
پارچه یه ک گوشتی کال و خاو خویان دهخه نه به رده ست
سه رجه م ئه و که سانه ی شه وانه له گه لیان راده بویرن،
به لام دواتر، پاش خوشوردنی سه رله به یانی، تازه، جیر،
خرپن و دلفرین ده بنه وه. به م شیوه یه خواردن ئه به خشم
به تیمساحه که، منیش به و پییه ی که وه ک خوراک وام
بو تیمساحه که و خواردنم پی به خشیوه، له به رامبه ردا
خواردنی لی وهرده گرمه وه، ئا به م شیوه یه یه کتر تیر

دەكەين. بەلام لەبەر ئەوەی ئاسان نییە تەنانەت بۆ
تیمساحیکیش تا مەوێهکی وەک من هەرس بکات، هەر
بۆیە و بیگومان دەبێت هەست بە قورسایییەک بکات لە
گەدەیدا. هەرچەندە ئەو هیچ ئەندامیکی هەرسکردنیشی
نییە تا من هەرس بکات، بۆیە تووشی ئازار دەبێت.
منیش بۆ ئەوەی ئەو گیاندارە ئازار نەچێژێت، زۆر ئەمدیو
و ئەمدیو بە خۆم ناکەم، هەرچەندە ئەتوانم بە ئاسانی
ئەمدیو و ئەمدیو بکەم، بەلام لەبەر هەستی مەوێهتیم،
ئەو کارە ناکەم. ئەمە تەنیا کێشەیهکە، کە لە ئێستادا
بە دەستییهوه ئەنالینم.

”تیمۆفی سمیۆنیچ بە مانا مەجازییەکی راست
دەکات کە دەلیت، من وەک کۆتەرەداریک ڕاکشاوم. بەلام
ئەیسەلمینم، ئەگەرچی وەک کۆتەرەداریکیش ڕاکشابم
- نا، بە هەلە و تەم، تەنھا ڕاکشاو وەک کۆتەرەداریک -
مەوێت ئەتوانیت هەر بەم شیوەیه هەستی شۆڕشگیری
لە سەر جەم مەوێت کەندا بەدی بەیتیت. هەموو بیروکە
ناوازهکان و وتاری ناو پۆژنامەکان و گوێزارەکانی
ئێمە، بە ئاشکرا دیارە کە جێدەستی کەسانیکە، کە وەک
کۆتەرەدار ڕاکشاوین؛ هەر لەبەر ئەمەیه کە بەم جوێرانە
دەلێن دا بڕاوە لە راستییەکانی ژیان - بەلام چ گرنگییەکی
هەیه ئەو قسانە بەوان دەوتریت! هەرچۆنیک بیت، من
سیستەمیکی تایبەت و تەواو بۆ خۆم دروست ئەکەم و

رەنگە باۋەر نەكەيت ئەم كارە تا چ رادەيەك ئاسانە!
 ھەر ھىندەت دژوارە، تا دەخزىتتە سوۋچىكەۋە، ياخور
 بخزىتتە ناۋ سكى تىمساحىكەۋە، ئەۋكات چاۋەكانى خوت
 دادەخەيت و بەخىرايى داھىنان بۆ ھەزار سالى مروقايتى
 دەكەيت. ھەر ئەمرو لاي دوانىۋەرۋكەي، كە تو ئىرەت
 بەجى ھىشت، بى ۋەستان دەستبەكار بووم و سى
 سىستەمى تايىبەت بە خوم داھىنا و ئىستاش خەرىكم
 چوارەمىش ئامادە دەكەم. ئەۋە راستىيە، كە كەسىك
 بۆ دروستكردنى بىردۆزىكى نوئ، دەبىت ھەرشىك كە
 پىشتەر بوونى ھەبوۋە، ھەموۋى ۋەلا بىت، رەنگە ئەم
 كارە لە جىھانى دەرەۋەدا ھىندە كارىكى ئاسان نەبىت،
 بەلام لەناۋ سكى تىمساحدا، كارى ۋەلانان كارىكى زور
 ئاسانە؛ جگە لەۋەش، تىرمان لەناۋ سكى تىمساجدا، ۋا
 دەكات ھەموو شتەكان پوونتەر و ئاشكراتر دەر كەون...
 ”ھەلبەت چەند كىشەيەكى بچوۋكم ھەيە: ئىرە تۈزىك
 شىدارە و ۋەك ئەۋەي بە جۈرىك لە لىتە داپۇشرايىت
 ۋايە؛ لەگەل ئەۋەشدا، بۆنىكى ناخۇششى ۋەك بۆنى
 لاستىكى ھندى لى دىت، بۆنەكەي كتومت ۋەك بۆنى
 لاستىكە گالشە پووسىيە كۆنەكانى خوم ۋايە. كىشەي
 من تەنھا ئەم شتانەيە، ئەگىنا ھىچ كىشەيەكى دىكەم
 نىە...”

قسه کانیم بری و وتم:

”ئیقان ماتقییچ، هه موو ئەم شتانهی دهیانلیت وهک
په رجوویهک وههایه، که هینده ئاسان نییه باوه‌ری پی
بهینریت. ئایا ئەتوانیت... هه‌رگیز ئەتوانیت جاریکی تر نان
بخویت؟“

”بۆچی میشکی خۆت بهم شته قۆر و بیمانایانه وه
جه‌نجال کردووه؟ تو که‌سیکی، زۆر کهم بیر ده‌که‌یته وه،
بوونه وه‌ریکی زۆر که‌مژه‌یت! من باسی بیروکه‌گه‌لیکی
مه‌زنت بۆ ده‌که‌م که‌چی جه‌نابیشت!... له‌وه‌ تیگه‌ که
هه‌موو ئەم بیروکه‌ مه‌زنانه‌ی بۆم هاتوون، هه‌رچی ئەم
تاریکییه‌ی تیی که‌وتووم، پرووناک کردۆته وه. ئەم پیاوه
ئه‌لمانییه‌ جوانسروشته، له‌گه‌ل خیزانه‌ میهره‌بانه‌که‌ی
(دایه)، له‌سه‌ر ئەوه‌ ریک که‌وتوون که‌ گرنگی بده‌ن به
بابه‌تی چۆنیتی خواردنیپیدانی من، ئەویش له‌ ریکه‌ی
لووله‌یه‌کی کانزایی چه‌ماوه وه، که‌ له‌ لووله‌ی فیکه‌لیدان
ده‌چیت، هه‌موو به‌یانیه‌ک ئەو لووله‌یه‌ ئەخه‌نه‌ ناو
شه‌ویلگه‌ی تیمساحه‌که‌وه، تا له‌ ریکه‌یه‌وه، قاوه‌ یان
تشریم بده‌نی. ئیستا ئەم لووله‌یه‌ وه‌ک هاوسی منی
لی هاتووه و له‌ نزیک من که‌ناری گرتووه و وا ده‌ر
ده‌که‌ویت لووله‌یه‌کی زۆر گرانبه‌ها بیت. هیوادارم به

لايەنى كەمەۋە نىزىكەي ھەزار سالىك بژىم. ئەگەر راست
 بىت، كە دەلەن تىمساح بۇ ماۋەيەكى درىژ دەژى. كارىكى
 باش دەكەيت ئەگەر سىبەينى تەماشاي ھەندىك مېژوۋى
 سىروشتىم بۇ بىكەيت، ئاگادارم بىكەيتەۋە و بزانىت شتى وا
 راستى ھەيە، كە بلىت تىمساح ھەزار سال تەمەن ئەكات؟
 بزانە راستە يان نا. چونكە لەۋانەيە ئەم تىمساحەم لەگەل
 دەعبايەكى ھەلگۈلەرى تر لى تىك چووبىت. تەنھايەك
 شت ھەراسانم ئەكات؛ ئەۋىش ئەۋەيە من جلم لەبەردايە
 و پۈتىنم لەپىدايە، لەبەر ئەمە، تىمساحەكە ناتوانىت
 بەئاسانى ھەرسىم بىكات، لەگەل ئەۋەي خۆم زىندووم،
 بەۋپەرى توانامەۋە رېگىرى لە دۆخى ھەرسىكردن دەگرم،
 بۇ ئەۋەي تۆ لەمە تىبگەيت، ئەۋەيە كە من نامەۋىت
 بگورپىم بە شتىك، كە خاۋىيارى بوون - بەۋ - شتە
 نىم. ھەروەك تەۋاۋى خۆراكەكانى تر، دەبن بەۋ شتەي
 دەبىت بىن، ئەمە وام لى دەكات زۆر قىز بىكەمەۋە. بەلام
 لە شتىك زۆر ئەترسىم: ترسەكەشم لەۋەيە، ئەۋ پالتۆيەي
 لەبەرمدايە، لە بىبەختىي من دروستىكراۋى رۈۋسىيە،
 رەنگە بەرگەي مانەۋە نەگرىت و لە ماۋەي ھەزار سالدا،
 كە لەناۋ سىكى ئەم تىمساحەدام، بىرژىت و بى جلوبەرگ
 بىمىنمەۋە. ئىتر بەم شىۋەيە ھىچ شتىك نامىنىتەۋە، تا
 لە ھەرسىكردن بىپارىژىت، رەنگە ئەۋ كاتە تىمساحەكە
 بتوانىت ھەرسىم بىكات. ھەلبەت لە پۇژدا، ھەرچۈنىك

بیت، ریگه نادهم هه رسم بکات، به لام له شهودا و کاتی
نوستن، رهنگه بچمه خهویکی قوولهوه و بهم شیوهیه
ریگه بدهم هه رسم بکات. رهنگه ئه و کاته رووبه رووی
چاره نووسیکی غه مگینی وهک، په تاته یهک، پارچه کیکیک،
یان وهک گوشتی گویره که یهک ببه وه.

”کاتیک بیر له مه ده که مه وه و ئه یهینمه بهرچاوی
خۆم، زۆر توورهم دهکات. بابه تی له ناوچوونی پالتو
رووسییه که ی من، ده توانریت بکریت به به لگه یه کی باش
بو ئه وه ی سه ره له نوێ پیداوونه وه به رهوشی گومرگی
هاورده کردنی جلوبه رگی ئینگلیزییدا بکریته وه. به و
هۆکاره ی جلوبه رگی ئینگلیزی قایمترن و بو ماوه یه کی
زیاتر و درێژتر، له جلوبه رگی رووسی بهرگه دهگریت و
دهمینته وه. بو ئه وه ی ئه گهر هات و تیمساحه که سیکی
تری قوت دا، جلهکانی که سه که زیاتر بهرگه بگریت. ههر
له بهر ئهم هۆکاره ش دهگریت باجی گومرگی له سه ره کالای
ئینگلیزی زیاده بکریت و ئهمه ش دهبیته داهاتیکی باش بو
ولاته که مان. له یه کهم دهرفهت که بۆم هه لکه ویت، ئهم
بابه ته لای هه ندیک سیاسه ته دار دهخمه بهر باسوخواس،
وه له هه مان کاتا ئهم بابته بو نووسه ره سیاسیه کانی
پۆژنامه ی پۆژانه ی پترسبۆرگ باس ده کهم. پریان
بدن با له ده ره وه ش به چاپی بگه یه نن. دلنیا م ئهمه
تاقه بیروکه یه ک نابیت، که له منه وه به دهستی دههینن.

لە بەرچاومە كە ھەموو بەيانىيەك، كۆمەللىكى رېكخراو
لە رۇژنامەوانان قايىل دەبن بەۋەى بىستوپىنچ كوپىك
بدەن، تەنھا بۇ ئەۋەى سەرنج و تىروانىنى من وەربگرن
لەسەر دواسەردىرى ئەو تەلەگرافانەى رۇژى پىشتىر پىم
گەشتوون لەسەر خودى ئەو بابەتانەى كە لەبارەى
بىرۇكەكانى من لە رۇژنامەكانيان بلاويان كردوتەۋە.
بەكورتى، داھاتوو بەۋپەرى رۈوناكىيەۋە دەرگاكانى
خۇى بە رۈوى مندا والا كردوۋە.

لەژىر لىۋەۋە بە خۆم دەوت: تاي لى ھاتوۋە. تاي
لى ھاتوۋە! بەلام ھەر بۇ ئەۋەى بزانم بە شىۋەيەكى
تەۋاۋ رۈانگەى چۈنە، پرسىم:

”دۈستى من، ئەى سەبارەت بە ئازادىت چى دەلىت؟
تو لە زىندانەۋە وتارىيىرى دەكەيت، لە كاتىكا ھەركەسىك
مافى ئەۋەى ھەيە چىژ لە خوشى ئازادىى خۇى بىنىت!
ئايا ئازادى باشتىن بەخشش نىيە بۇ مروۋ؟“

”تو مروۋىەكى گەمژەيت، تەنھا درندەكان مەيليان لە
ئازادىيە، بەلام دانايانى راستەقىنە پەيرەۋ ھەلدەبژىرن
بەسەر ئازادىدا و پەيرەۋيان خوش دەۋىت، ھەلبەت
ئەگەر پەيرەۋىك بوونى ھەيىت...“

”ئىقان ماتقىتىچ، لىت ئەپارېمەۋە ۋاز لەم قسانە بەيئە!“
ئىقان ماتقىتىچ لەبەر ئەۋەى قسەكانىم پى برىبوو،

زۆر توورە بوو، بە دەنگی بەرز ھاواری کرد:

”زارت ببەستە و باش گوی پادیرە! من ھەرگیز ھیندەدی ئیستا ھەستم بە بەھیزی و گورجوگۆلی خۆم نەکردوو. من لەم پەناگەییە خۆم، تەنھا یەک شت ئەمەتوقینیت، ئەویش ئەو پەخنە ئەدەبیانەیی کە مانگانە دەگیریت، ھەروەھا واتەواتی ھەندیک لە پۆژنامە جنیوفرۆشەکانیش. ئەترسم خۆینەرە گەمژەکانی ئەو جوورە پۆژنامە و گوڤارانە، کە خەڵکانیکی بیئەقل و ئیرەییبەر و (نیھیلیزم*) ن، بمکەن بە گالتەجاری خویان.

”بەلام سەرەپای ھەموو ئەمانەش، من بە کاری خۆم ھەلدەستم. بەبیئارامی چاوەروانی ئەو دادوەراییە ئەبم، کە پروانگەیی گشتی لەسەرم دەیدەن، بەتایبەتی رای پۆژنامەکانی سبەینی. پێویستە لەسەرت، سبەینی ناوەرۆکی ئەو وتارانەم بۆ بخوینیتەو، کە لە پۆژنامەکاندا بلاو دەکریتەو!”

”زۆرباشە، سبەینی یەک باوەش پۆژنامە لەگەڵ خۆم دەھینم!”

* نیھیلیزم: (ھیچگەر nihilism) فەلسەفەیە کە دەلیت ھیچ شتیک بوونی نییە و نازانری و ناگەینری بە کەسی تر. فەلسەفەیە کە برۆای نییە بە ھیچ جوورە فەلسەفە و بیروبەروایکی ئاکارباشی و ئایینی و کۆمەلایەتی و دژیان دەووستی. بیروبەروایکی شۆرشگیریی خویناوی بوو لەدوای سەدەیی نۆزدەھەم و سەرەتاکانی سەدەیی بیستەم، لە پرووسیا بوونی ھەبوو. س. ف. ئازادی

”سبەينى زۆر زوو دەيىت بۇ ئەو كارە. چۈنكى نىزىكى
 چوار پۇژى تەواۋى پى دەچىت، تا پۇژنامەكان ئەم
 بەسەرھاتە بلاۋ بىكەنەۋە. بەلام لەمپۇۋە، ھەر ئىۋارەيە
 كە ھاتىت بۇ ئىرە، لە دەرگاي پىشتەۋە ۋەرە، چۈنكى
 ئەمەۋىت تۇ ۋەك سىكرىرى خۇم دامەزىنم. ئىشى تۇ
 ئەۋە دەيىت پۇژنامە ۋ گۇقارەكانم بۇ بخوئىتەۋە، پاشان
 منىش بىرۈكە ۋ ئەندىشەكانى خۇمت بۇ پۈۈن دەكەمەۋە
 ۋ ئەركىشت پى دەسپىرم، بە شىۋەيەكى گىشتى، زۆر
 ورياي تەلەگرافە بيانييەكان بىت، بىرت نەچىت ھەموۋ
 پۇژىك ھەۋالى تەلەگرافى پۇژنامە ئەۋروپىيەكان لەگەل
 خۇت بەيىت. زۇرباشە، چىتر بۇ ئەمپۇ بەسە. پەنگە
 ئىستا خەۋت بىت. بۇ مالەۋە بگەپىرەۋە ۋ بىرىش لەۋ
 بابەتى پەخنەيىيە ناۋ پۇژنامە ۋ گۇقارەكان مەكەرەۋە،
 كە ئىستا بۇم باس كرديت، ۋا تىنەگەيت لەۋ پەخنانە
 دەرسم، چۈنكى خۇدى بارودۇخى پەخنەگرتنىش لە
 ئىستادا خۇى لە خۇيدا جىگەي پەخنەيە! مەۋف دەيىت
 دانا ۋ چاكەكار بىت، چۈنكى تەنھا بەم پىگەيە بە پلەي
 كەمال دەگات.

”ئەگەر نەبم بە سوقرات، ئەۋە ئەبم بە ديوجين،
 يان ھەردوۋىيان پىكەۋە دەبن بەۋ پۇلەي لە ئايىندەدا
 دەمبىت لەناۋ مەۋقايەتيدا.“

به م شیوهیه ئیقان ماتقیتیچ به په له پهل و خونازینه وه
و به وپه ری لووتبه رزییه وه له به رده ماما باسی خوی
ده کرد. به خانمیکی تالیها تووی لاواز ده چوو، که ئیمه
په ندیکمان هیه ده لیت "(خانمان ناتوانن هیچ نه ینییه که
بپاریزن)." هرچی که ئه و بوی باس کردم له سهر
تیمساحه که، تووشی سه سامییه کی زوری کردم. چون
ری تی ده چیت ناو سکی تیمساحه که به ته واوی خالی
بیت؟ ئاماده م گریو بکه م، که نه یئه ویست غروری خوی
له ژیر پی بنیت، یان هر مه بهستی بوو به ئانقه ست من
بچه وسینیته وه و یاری به ئه قلم بکات.

ئه مزانی ئه و نه خوشه و ناکریت قسه ی مروقی
نه خوشیش به هه ند وهر بگریت، پیویسته بارودوخی
نه خوشیش له بهر چاو بگریت. به لام بیپه رده و به ئاشکرا
دانی پیدا ده نیم، که هه رگیز نه متوانیوه ئارامی خوم له
به رامبه ر ئیقان ماتقیتیچدا له ده ست نه ده م. له ته واوی
ژیانما - هر له مندالییه وه تا گه وره بوونمان به یه که وه
- هه ولَم داوه خوم له ئاموژگارییه بیبنه ما و سووکه کانی
قوتار بکه م، به لام نه مه توانی! هه زار جار هه ولَم دابوو
کو تایی به په یوه ندیی هاوړییه تیمان به ینم، به لام هه موو
جاریک شتیک دروست ئه بوو و سه ره له نوی له یه کی

نزيك ئەكردينه وه. رەنگە ھۆكەى ئەوه بوويىت، كە
ھەميشە ھەولم داوہ شتىكى بۇ بسەلمىنم، ياخود ھۆكەى
ئەوه بوويىت، بەراستى پىم خوش بووہ لە دەرڤەتیکا
تۆلەى ھەموو شتىكى لى بکەمەوه. ھاورپىيەتى نيوان ئەم
دووانەمان پەيوەندييەكى زۆر سەير بوو!

ئەتوانم بەوپەرى راشكاوييەوه بلىم، لە سەدا نەوہدى
ئەو ھاورپىيەتييەى من بەرامبەر بە ئەو، لە كىنە زياتر
چىدى نەبوو. بەلام ھەرچۆنىك بىت، ئەمجارەيان بە
ھەستىكى زۆر دوستانە و راستگويانە لە يەك جيا
بووينەوه.

كابراى ئەلمانى، كە بەوردى گويى لە وردودرشتى
قسەكانمان گرتبوو، لە كاتى رۆيشتنەدەرەوہم لەو شويىنە،
بە چرپە پىي وىم:

“ھاورپىكەتان كەسىكى زۆر ژىرە!”

“بەراست، ئەگەر كەسىك بىەويىت ئەم تىمساحەى ئىوہ
بكرىت، بە چەندىك دەيفرۆشن?”

ئىقان ماتىقيتچ، كە وا ديار بوو گويىستى پرسىارەكە
بوويىت، شەيدايانە چاوەرۋانى وەلامى كابراى ئەلمانى
دەکرد. بەروونى ديار بوو ئەو پىي خوش نەبوو
كابراى ئەلمانى تىمساحەكەى ھەرزانفرۆش بكات. كابراى
ئەلمانىش كە وا دەر دەكەوت لە سەرەتادا باش گويىستى

پیشنیاره کهم نه بوو بیټ، بویه بهوپه‌ری توور په‌بوونه‌وه
سوور هه‌لگه‌را و وهک قرژالی کولای لی هات، هاواری
کرد:

”ناویریت کهس بکریټ تیمساحی من! من تیمساحه‌که
نامه‌ویټ بفرۆشم! یهک ملوین (تالر*) یش بدهن، نافرۆشم
تیمساحه‌که. من ئەم‌رۆ سه‌د و سی تالرم له مۆله‌تی
هاتنه‌ژووره‌وه‌ی خه‌لکیدا وهرگرتوو. سبه‌ینی وهرده‌گرم
ده هه‌زار تالر ده‌بیټ. نه‌خیر، پاشان سه‌د هه‌زار ده‌بیټ
وهرگرم هه‌موو رۆژیک. من نافرۆشم ئەو.”

ئاشکرا بوو که ئیقان ماتقیټیچ له خوشیا خه‌نی
بیوو. هه‌ولم دا به‌سه‌ر خۆمدا زال بم - چونکه پیم وا
بوو ئەرکیکی هاو‌پییانه‌م له‌سه‌ر شانه و ئەبیټ ئارامی
خۆم له‌ده‌ست نه‌ده‌م. به‌ ده‌نگیکی سارد و ئەقلانه‌وه به
ئه‌لمانییه شیټه‌که‌م نیشان دا، که ژماردنه‌که‌ی ته‌واو هه‌له
بووه، وتم: ئەگه‌ر به‌و پییه بیټ که تو ده‌ی‌لیټ هه‌موو
رۆژیک سه‌د هه‌زارت ده‌ست بکه‌ویټ، که‌واته له ماوه‌ی
چوار رۆژدا هه‌موو دانیش‌تووانی پترس‌بۆرگ بو بینینی
تیمساحه‌که‌ت دین، له‌به‌ر ئەوه‌شی که ژیان و مردن
له ده‌ستی خوداوه‌ندایه، بۆی هه‌یه له هه‌رساټیکدا بیټ

* تالر: سکه‌ی زیوی ئه‌لمانی بووه، که له سه‌ده‌کانی
پازده تا نوژده‌ی زایینی له ئه‌لمانیامه‌له‌ی پیوه کراوه،
وشه‌ی دۆلاریش له‌م وشه‌یه‌وه وهرگیراوه.

، تېمساحەكەتان بتهقیت، یاخود ئیقان ماتقیتیچ نەخۆش
بكهویت و بمریت و هەتا دوایی، هەتا دوایی.

كابرای ئەلمانی، كە وا دەر دەكهوت قسەكانم كاری تی
كردبیت، كهوته گێژاوی بیركردنەوهیهکی قوولەوه، دوای
ئەوهی بیرى كردهوه، وتی:

”لە دەرمانخانە وەردەگرم قەترە بووی، بەم شیوەیه
دەكەم پزگار ھاورپی ئیوہ ئیتر نامریت ئەو.“

”قەترە، دەرمانیکی خراپ نییە، بەلام لەیادتان نەچیت،
رەنگە ئەم بابەتە بکیشریتە دادگا. رەنگە خیزانی ئیقان
ماتقیتیچ بەپی یاسا داوای دەرھینانی میژدەكەى بکات
لەناو سکی ئەم تېمساحەدا. تۆ ھەز دەكەیت دەولەمەند
بیت، بەلام ئایا ھەز دەكەیت مووچەى بیوہژنانە ببریتەوہ
بو ئیلینا ئیقانوڤنا؟“

كابرای ئەلمانی بە دەموچاویکی مۆنەوہ و بە دەنگیک
كە پر بوو لە تووندوتیژی، وتی:

”نەخیر، نیمە خواستیک لەم جۆرە!“

دایەش بە دەغەزدارییەوہ دەنگی خۆی خستە پال
میژدەكەى و وتی:

”نەخیر، نیمانە خواستیک لەم جۆرە!“

”زۆر باشە، كەواتە باشتر نییە ھەر ئیستا نرخیک

بَلین، که له گهل راسْتیدا بگونجیت و په سهندی بکه ن،
پیش ئه وهی کاره که بکه ویته دهستی چاره نووس! ئه بیت
ئه وهشتان پی رابگه یه نم، که هزی زانین وای لی کردم
ئه م پرسیاره بکه م.

کابرای ئه لمانی په لی دایه ی گرت و رای کیشایه
سووچیگی گه له رییه که وه، بو ئه وهی راویژی پی بکات،
رپک له نزیك قه فه سی ناشرینترین و زه به لاحترین
مه یموونا وه ستابوون.

ئیقان ماتقیتیچ وتی:

”زور باشه، ده بینیت!“

له لای خومه وه، له و ساته دا له خوشیا خه ریک بوو
له پیستی خوم ئه هاتمه دهره وه. چونکه، یه که م، گورزیکی
به هیزم له کابرای ئه لمانی وه شانده، دووهم، دایه شم له
شوینی خویدا کپ کرد، سییه م و له کوتاییشدا غروره
بیئه ندازه که ی ئیقان ماتقیتیچیشم شکاند. به لام، هه موو
ئه و دلخوشییه م به وه لامیکی کابرای ئه لمانی چاوچنوک
و زورزان له ناو چوو.

کابرای ئه لمانی دوا ی راویژکردنی به ژنه که ی،
داخوازیی ئه وهی کرد، له به رامبه ر تیمساحه که ی، بری
په نجا هه زار رۆبل به شیوه ی قه والیه ی قه رزی رووسی
و له گهل چند بلیتیکی یانسیب، که پاره یه کی زوری پی

ببریته وه، ههروه ها خانوویه کی له - خشت - دروستکراو
له شهقامی گروهوؤفی، هاوپیچ له گهل دوکانیکی
دهرمانفروشتن، له گهل وهرگرتنی پلهی عهقید له سوپای
رووسیادا.

ئیقان ماتقیتیچ، به دهنگیک که ههستی سه رکهوتنی
تیدا بهدی دهکرا، هاواری لی کردم و وتی:

”بینیت! چیم پی وتیت! جگه لهم خواسته بیمانایه
کو تای، پلهی عهقید له سوپای رووسیایا، کابرای ئه لمانی
داوای چی کردووه، مافی خوویه تی، چونکه به ته وای بوی
روون بوته وه، که ئه م جانه وهره ی نمایشتی دهکات، چهند
به نرخه. بنه ماکانی ئابووری له پیش هه موو شتی که وهیه!“
به وپه ری تووریه ییه وه هاوارم کرد به سهر کابرای
ئه لمانیدا!

”بوچی ئه ته ویت بیت به عهقید؟ چ داستانیکت تومار
کردووه؟ چ خزمه تیکت کردووه؟ یان چ شانازییه کت پی
به خشراوه له لایه ن سوپای ولاته که مانه وه؟ به راستی تو
شیت بوویت، کابرا!“

کابرای ئه لمانی وا دیار بوو ئه م قسه ی کوتایم
دهماری گرتبیت به وپه ری جارزییه وه وتی:
”شیت! نه خیر، که سیک زوریش وشیارم. به لام زور
تو که مژده ییت! پلهی عهقیدی شایسته ی منه بو ئه وهی

تیمساح

تیمساحیک نمایش دهکم له ناویشیدا دانیشتووه
راویژکاریکی زیندوو! کهسیکی رووسی دهتوانیت، بهلام
تیمساحیک نهتوانیت راویژکاریک دهژی لهناویدا، بییت
به عهقید! من ئهوپهپی ژیرم کابرایهک زوریش، عهقید
مهراقمه که بيم!

له کاتیکدا که له توورپهیدا لهرزم پی کهوتبوو،
هاوارم کرد:

”زور باشه. کهواته بهنیازی دیدار، ئیقان ماتقییچ!

بهپهله له ژووری تیمساحهکه رام کرده دهرهوه. ئهگهر
بهاتایه و یهک خولهکی تر لهو شوینهدا بمامایهتهوه،
بهدلنیاپییهوه نهمهتوانی زال بم بهسهر خوما و ئهوهی
نهدهبوو پروو بدات، پرووی دهدا. چونکه هیچ وهلامیکی
لوژیکیم دهست نهدهکهوت. چاوچنۆکیی ئهو دوو مروقه
کهلهپهقه و داخوازییهکانیان، کاری کردهنی نهبوو.
ههواي ساردی دهرهوه، توزیک هۆشی بهبهه هینامهوه
و به شیوهیهک له شیوهکان توورپهیییهکهی توزیک
دامرکاندمهوه. له کووتاییدا، دواي ئهوهی به ههرچی هیزی
خومهوه پازده تفم بهلای راست و چهپی خومدا کرد،
گالیسکهیهکم گرت و بهرهو مالهوه گهپامهوه. جلهکانم
لهبهری خوم داکهاند و خوم کرد بهژیر جیگهکهمهوه.
ئهوهی له ههموو شتهکانی تر زیاتر جارزی کردبووم،

ئەو بوو كە دەبوو بىم بە سكرتيرى ئىقان ماتىتيچ.
 ئىستا ئەبىت ھەموو ئىوارەيەك لە جازيدا بىرم، ئەمە
 ھەر لەبەر ئەو ھى ناماقوليم كرد و وتم ھەلدەستم بە
 جىيە جىكردنى ئەركەكانى ھاورپىيەكى راستەقىنە! ئامادە
 بووم لەسەر ئەم كارەم لە خۆم بدەم. لە راستيدا،
 ئەو كارەشم كرد. دواى ئەو ھى مۆمەكەم كوژاندەو،
 جەخەو ھەكانم لەبەر كردن، چەندىن جار مستەكۆلەم
 كوتىيە سەرم و چەندىن شوينى جوراوجورى جەستەم.
 بەم شىو ھى ھەرچۆنىك بىت، تۆزىك ژيانم تى گەرايەو،
 لە كۆتايىشدا بە ھوى ئەو ھى گەلىك ماندوو بووم، لە
 خەويكى تەواو قوول پوچووم. بەدرىژايى ئەو شەو لە
 مەيموون زياتر خەونم بە ھىچى ترەو نەدەبينى، بەلام
 نزيكى سپىدە، خەونم بە ئيلينا ئىقانوقناو ھى.

(٤)

سه بارهت بهو مهيموونانهى كه له خهوهكه مدا بينيم، وا
گومان ده بهم به هوى ئه وه وه بووبيت، كه هه موويان
له له لاي ئه لمانيه كه له ناو قهفه سدا زيندانى كرابن؛ به لام
ئه وهى ئيلينا ئيقانوونا چيروكيكى جياوازتر بوو.

رهنگه يه كسه ر و بى دواكه وتن بليم، كه من ئهم
خانمه م خوش دهويست. به لام له ده ربرينى هه ستي خوم،
كه ميك په له م كرد، ئه ويش چ په له كردنيك، په له كردنيكى
زور نابهجى. وهك چون باوكييك كچه كهى خوى خوش
دهويت، منيش وهك باوكييك ئه وم خوش دهويست، نه
زورتر و نه كه متر. ئهم داوه ريهى من سه بارهت بهم
په يوه نديه، له بهر ئه وه بوو كه زور جار هه ستم ده كرد
مه يلئى سهرم هه بوو بو ماچكردنى سهره بچوو كه كهى،
يان كولمه ئاله كانى، كه نه مده توانى بهر بهو مه يله بگرم.
به لام هه رگيز ئهم مه يله م بهدى نه هينا بوو. به لام ئه بيت
دانى پيدا بنيم، ئه گهر ده رفه تى ماچكردنى ليوه كانيم بو

ھەلبەكە وتايە، ئەو ھەرگىز خۆمم لى لا نەئەدا، نەك ھەر
 بەتەنيا لىوھەكانى، بەلكو دانە نازدارەكانىشى، كە وەك
 دوو رېشتەى مروارى وردىلە و جوان بوون... بەتايىبەت
 ئەو كاتانە زۆر جوانتر دەر دەكەوتن، كە پىدەكەنى. ئەو
 زۆر جار سەرئاسا پىدەكەنى. ئىقان ماتقېتىچ لە كاتە
 خوشەكانى ژيانىدا وا خوى گرتبوو، كە ئىلىنا ئىقانۇقناى
 بە (خوشەويستە بەرزەفەر) ەكەى بانگ بكات - ئەمە
 نازناوىك بوو، لىورپىژ بوو لە راستگۆيى و شادى.
 ئەو نازناوھى زۆر لى دەھات. ئەگەر بتوانم بلىم، ئىلىنا
 ئىقانۇقنا ھەر بەراستى ئەتوت نوقلە ھىندە خوئىنشىرىن
 و لەبەردلان بوو. لەگەل ئەو ەشدا، نەمەتوانى لەو ە تىبگەم
 چ شتىك واى لە ئىقان ماتقېتىچ كەردبوو، وا خەيال بكات
 خىزانەكەى لە يقىجىنا تۆرى پووسى دەچىت؟

بە ھەر حال، خەونەكەى من، مەيموونەكانى لى دەر
 چىت، كاريگەرىيەكى لەرادەبەدەر خوشى لەسەر بەجى
 ھىشتم، بوو ھۆكارى ئەو ەى ھەرچى ئەو ەى دويىنى
 پووى دا لەبىرم بچىتەو ە، بەتايىبەت كاتىك كوپەچايى
 بەيانىانى خۆمم نۆش كەرد. پىم باش بوو پىش ئەو ەى
 برۆم بۆ كارەكەم، سەرىك لە ئىلىنا ئىقانۇقنا بەدم. لە
 راستىدا وەك دۆستىكى خىزانەكە، ئەبووايە ئەم كارەم
 بكدايە.

لهو ژووهره بچووکهی له دهرهوهی ژووری نووستنهکه
 بوو - پټیان دهوت ژووری میوانی بچووک، بهم شیوهیه
 ژووری میوانهکیان له راستیدا هینده گهره نهبوو، بگره
 زوړیش بچووک بوو. ئیلینا ئیقانوڅنا به جلی ژیرهوه
 و نیمچه پرووت، له سهر چهرپایه کی جوان، نزیك میزی
 نانخواردنی به یانیاں لی دانیشتبوو و قاوهی دخواړدوه،
 له ولای کوپه بچووکه که شییوه، هندیك بسکیتی دانابوو،
 که له قاوه کهی هلدکیشا و به قاوه کهوه دهیخوارد.
 به راستی جوانییه کهی مروڅی حهیران دهکرد، تهواوی
 بیر و ههستی داگیر کردبووم. هیشتا به تهواوی دالغه کهم
 بهری نه دابووم، منی بینی و به زهرده خه نه یه کهوه، که وا
 دیار بوو هیشتا له دالغه لیداندا بیت، سلاوی لی کردم و
 وتی:

”ناه، نهوه تویت، ساخته چی! وهره دانیشه، پیاوی
 ساویلکه! وهره قاوه یه کم له گهل بخورهوه. زور باشه، پیم
 بللی بزائم دوینی چیت کرد؟ ئایا چوویت بو ناههنگی
 دهموچاوداپوشینه که؟“

”بو مه گهر تو چوویت؟ تو نه زانیت من مهیلی چوون
 بو نهو جوړه شوینانه م نییه. به تاییه ت دوینیش، که
 سهردانی نهو بهندییه به دبختهم کرد...“

ناهیکي قولم هلدکیشا، هروه ها له کاتیکدا که

كۆپى قاۋەكەم بە دەستەۋە بوو، چوۋمە دۇخىكى زۆر
لە خواترسانەۋە.

”كى...؟ چ بەندىيەك...؟ ئەھا، بەلى! ھاۋژىنى داماوم!
زۆر باشە، بارودۇخى چۆنە؟ جازز نەبوۋە؟ ئەزانىت...
شتىك ھەيە ئەمويست لىتان بېرسىم... پىم وا بىت ئىستا
ئەتوانم داۋاي جىابوۋنەۋەى لى بىكەم؟

بە بىستنى ئەم قسەيە بە جۆرىك نارەحت بووم،
كە خەرىك بوو كۆپە قاۋەكەم لە دەست بەر بىتەۋە و
ھەموو قاۋەكەى ناۋى بېرژىت. گوراندىم:
”جىابوۋنەۋە!“

داخلەدلانە لەگەل خۇما كەۋتمە بىرکردنەۋە و بە
خۇم وت: ھەبىت و نەبىت، ئەو كابرا رەشتالەيەيە،
كە سىملىكى كورتى دانابوو، شتىكىشى لە ھونەرى
تەلارسازى دەزانى، زۆر جار لە دوورەۋە دەھات بۇ
بىنىيان و زۆرىش كارامە بوو لە سەرنجراكىشانى ئىلىنا
ئىقانۇقنا بەلای خۇيدا. ئەبىت دانى پىدا بىم، كە بەراستى
رقم لى دەبوۋە، جىگەى چەندوچوونىش نەبوو كە دوىنى
ئىلىنا ئىقانۇقنا لە ئاھەنگى دەموچاوداپۇشىنەكە چاۋى پى
كەوتوۋە يان دەشىت ھاتىت بۇ ئىرە و مىشكى ئىلىناى
بە قسەى پروپوۋچ پىر كىرىت.

ئىلىنا ئىقانۇقنا - ۋەك مەۋقەك چۆن پىشتىر راھىنانى

له سهر وانه يه ک کردبیت، جووله يه کی خیرای کرد و وتی:
 ئه گهر ئه و بریاری ئه وه ی دابیت که له ناو سکی ئه و
 تیمساحه دا بمینیتته وه، رهنگه به هه موو ته مه نی نه گهریتته وه،
 ئه بیت من لیڤه قاچله سه رقاق لیی دانیشم و چاوه ریی
 بکه م؟ میڤدی راس ته قینه پیویسته له مالی خویدا بژی،
 نه ک له ناو سکی تیمساحدا!!

به هه سره ته وه لیڤه روانی و وتم:
 ”به لام ئه مه پیشهاتیکی پیشبینینه کراو بوو.“

له پڕ ئاوه زی خوی له ده ست دا و قیژاندی به سه رما:
 ”ناه. قسه م له گه ل مه که، نامه ویت گوی بگرم، تو
 هه میشه له دژی منیت، تو زور به ده ختیت! چیتر په یوه ندیی
 به تو وه نییه. چیتر مافی ئه وه ت نییه ئاموژگاری من
 بکه یت! هه مووان ده لین که ئه توانم داوای جیا بوونه وه
 بکه م، چونکه ئیقان ماتقیتیچ چیتر ناتوانیت مووچه که ی
 وه ربگریت!“

به ده نگیکی که ساسانه و تژی له به زه یی وتم:

”ئیلینا ئیقانوژنا! ئایا به راست ئه وه تویت ئه م قسانه
 ده که یت؟ چ ناپیاویک ئه م بیروکه یه ی کردوته میشتکه وه؟
 جیا بوونه وه ته نها له بهر مووچه بران؟ مه گهر ده کریت
 له بهر شتیکی ئاوا بیترخ داوای جیا بوونه وه بکریت؟ ئیقان
 ماتقیتیچی داماویش، ئیقان ماتقیتیچی خیرله خونه دیویش،

تەنانەت لەناو سكى تىمساحەكەشدا، خەرىكە لە گرى
خۆشەويستى تۇدا دەسووتىت. وەك كۆشەكرىك، چۆن
لەناو ئاودا دەتوويىتەو، ئاوا لە خۆشەويستى تۆ لەناو
سكى ئەو دەعبايەدا وەختە بتوويىتەو. دويىنى كە تۆ لە
ئاھەنگى دەموچاوداپۆشىنەكەدا خەرىكى رابواردن بوويت،
ئىقان ماتقىتىچ دەيوت كە رەنگە لە كۆتا قۇناغدا داوا لە
تۆ بكات، وەك خىزانىكى ياسايى خوى بانگەيشتت بكات
بۆ ناو سكى تىمساحەكە و بۆ ئەو دەي لەويىدا لەگەلى
بژىت، بەتايبەت كە وا دەر دەكەويىت جىگەي بەتال زۆر
بىت لەناو سكى تىمساحەكەدا، ئەمەش نەك ھەر بۆ دوو
نەفەر، بگرە تەنانەت جىگەي سى كەسيش دەبىتەو...“
پاشان ھەرچى بەشە سەرنجراكىشەكانى گفتوگۆكەي
شەوى پىشوووترى خۆم و ئىقان ماتقىتىچ بوو، بەوردى
بۆم گىرايەو.

بە سەرسوورمانىكەو ھاوارى لى بەرز بۆو و وتى:
”چى، وتت چى! داوام لى دەكەيت بە ھەمان شىو
منىش بچمە ناو سكى ئەو تىمساحە بەدەفەرەو، بۆ
ئەو دەي لەگەل ئىقان ماتقىتىچدا بم؟ چ بىرۆكەيەكە! مەگەر
دەكرىت بە كلاًو و تەنوورە پەرپەرەكەمەو بچمە ناو
سكى تىمساحەكەو؟ خاويە گيان، چ گەمژەيىيەكە! كاتىك
ئەچمە ناو لاشەي تىمساحەكەو، ئەبىت چ دىمەنىكم

هه بیئت، چهند ناخوشه ئه گهر لهو کاته دا یه کیک لهوئ
بمبینیت! چهند ترسناکه! ئه ی باشه لهوئ چی بخۆم؟ و...
و... وه... پیویسته چی بکه م لهوئ کاتیک...؟ ئه ی خوایه،
خه لک دوایی چۆن بیر ده که نه وه... ئه ی پیم نالییت به چ
شتیکه وه خۆم سه رقال بکه م له ناو سکی ئه و ده عبایه دا...؟
وتت بۆنی لاستیکی گوتا پرکای لی دیت؟ ئه ی ئه گهر
بوو به ده مه قالیمان چی بکه م؟ ئایا ههر ده بیئت له ته نیشت
یه که وه بمینینه وه؟ په کوو، چهند ترسناکه...!

خۆم فری دایه ناو قسه کانییه وه، به هه مان ئه و
جۆشوخرۆشه سروشتیه ی له ناخی ههر مرۆڤیکدا
دروست ده بیئت، کاتیک هه ست ده کات راستیه که به لای
خۆیدا پارسه نکه، وتم:

”قسه کانتیم په سه نده. هه موو ئه و بیانوانه ی بۆ قسه کانت
هیناته وه، په سه ندمه. ئیلینا ئیقانوڤنای خوشه ویست.
به لام شتیکت له یاد کردوو، په یت به وه نه بردوو، که
ئه و ناتوانیت بی تو بژی. ئه گهر ئه و بانگه یشتت ده کات
بۆ ئه وئ؛ ئه مه ش سه لماندنێ خوشه ویستیه، به سۆزییه،
وه فادارییه، په رسته نه... ئیلینا ئیقانوڤنای خوشه ویست! تو
زۆر به که می بیرت له وه کردۆته وه، که ئه و چه ندیک
خۆشی ده وییت!“

ئیلینا ئیقانوڤنا له کاتیکدا دهسته بچووکه جوانه کانی

رادەۋەشاند بۇ من، لەگەل پەنجە ناسكەكانى، كە ديار
 بوو تازە نىنۆكەكانى شۆردبوو و بۆيەى كردبوون، وتى:
 "نامەويىت، نامەويىت، نامەويىت ھىچى دى لەم بارەيەۋە
 بېيىستم! ئەى پياۋى ناشرىن! تۆ فرمىسكەم پى دەريژىت!
 ئەگەر پىت وايە ئەمە بىرۆكەيەكى باشە، كەواتە خوت
 بچۆرە ناو سكى تىمساحەكەۋە. تۆ ھاورپى ئەويىت.
 بېرۆرە ناو سكى تىمساحەكە و لەگەلىا بە و تەۋاۋى ژيانى
 سەبارەت بە زانستىكى بىزاركەر گفتوگوۋ بكە لەگەلىا..."
 بە دەنگىكى نەرمونيان بەم ژنە ھەلەشەيەم وت:

"ھەلە دەكەيت ئەگەر بەم پىشنىارە پىيكەنيت.
 ئىقان ماتقىتيچ بە ھەمان شىۋە منى لەبەر دۆستى و
 جوامىرىيەكەم و تۆى لەبەر ئەركەكەت، بانگەيشتى رۆشتن
 - بۆ - ناو - سكى - تىمساحەكە كردوۋە. دويىنى شەۋى
 رابردوۋ، كاتىك ئىقان ماتقىتيچ باسى كشانى لاشەى
 تىمساحەكەى دەكرد و دەيوت ئەكشىت، ئەيويست زۆر
 بەسادەيى بلىت، كە نەك تەنھا بۆ دوو كەس، بەلكوۋ بۆ
 منىش ۋەك ھاورپىيەكى خىزانەكە، جىگە ھەيە. بەتايىبەت
 ئەگەر من لەگەل تۆ يەك بگرم و ئىتر ئا بەم شىۋەيە..."
 ئىلىنا ئىقانۇقنا، كە بە سەرسوورمانەۋە لە منى
 دەروانى، ھاۋارى كرد:

"چۆن چۆنى ھەرسىكمان؟ چۆن ھەرسىكمان لەناو

سکی ئه و تیمساحه دا جیگه مان ده بیته وه؟ ئایا هه رسیکمان به یه که وه له وی ده بین؟ ها - ها - ها! به راستی دووانی گه مژهن! ها - ها - ها! با پیشه کی پیت بلیم، ئه گه ر بچینه ئه وی، ئه وه به رده وام نقورچکت لی ده گرم و هه راسانت ده که م، ئه ی به دبه خت! ها - ها - ها!

پاشان چووه سهر چه رپاکه ی و پالی دایه وه، هینده پیکه نی، تا فرمیسک به چاوه کانیدا هاته خواره وه. فرمیسکه کانی و پیکه نینه که ی هینده دلرفین بوو، که وای لی کردم چیت نه توانم به سهر خومدا زال بم و شه یدایانه ماچیکی ده ستیم کرد، هه لبه ت ئه ویش هیچ به ره له ستیه کی له به رامبه ر ئه م کاره ی من نه نواند و بگره نه ک به ره له ستیشی نه کرد به لکو و وا دیار بوو چیژیشی لی بینیبیت، چونکه به هیواشی نقورچکیکی له گوچکه کانم گرت، که ئه مه ش هیما ی قایل بوون بوو به و کاره.

پاشان هه ردوو کمان ئاسووده و خوشنوود بووین و که یفمان زور به یه کتر هات. مووبه موو، ته واوی پلانه که ی ئیقان ماتقیتیچم بوو روون کرده وه. بابه تی چوئیتی میوانداریه کانی ئیوارانی له دیوه خانی ماله که ی خو ی، ئیلینا ئیقانو قنای بیئه ندازه خوشنوود کرد و وتی: "ته نها پیویستم به جلوبه رگیکی نو ی و زیاتر هه یه و پیویسته ئیقان ماتقیتیچ هه رچی زووتره، پاره ی پیویستم

بۇ كرىنيان بۇ بىئىرىت، تا زووتر بىئىرىت، باشتر...

پاشان وەك ئەوەى شتىكى بىر كەوتىتەو، وتى:

"تەنھا... تەنھا نازانم چۆن ئەتوانن ئەو بە ھەوزىكەو
بۇ ئىرە بەيىن؟ كاريكى زۆر قىزەونە. من نامەوئىت
مىردەكەم لەناو ھەوزىكدا ھەلبىگىرىت و بەيىرىت بۇ ئىرە.
چونكە ئەم دىمەنە وام لى دەكات بەتەواوى ھەست بە
شەرمەزارى بكەم لە بەرچاوى سەردانكەرەكانمدا، كاتىك
ئەم دىمەنە دەبيىن... ئەمەم ناوئىت، نا ئەمەم ناوئىت!"
لەپر بىرم كەوتەو و وتم:

"ئەرى بەراست، دويىنى تيمۆفى سميونىچ ھات بۇ
ئىرە؟"

"ئاف بەلى، ھاتبوو تا دلنەوايىم بكات، ئەزانى، تەواوى
ئەو كاتەى لىرە بوو، بەيەكەوە يارى كاغەزمان كرد. ئەو
لەسەر ئەوە يارى لەگەلدا كردم، كە ئەگەر ھات و من
بردمەو، ئەو ئەو ھەندىك شىرىنىم پىشكەش دەكات،
ئەگەر ھات و خۆشى بردىيەو، ئەو دەستەكانم ماچ
دەكات. چ مرويەكى بەدبەختە! تەنانەت ئامادە بوو لەگەلم
بىت بۇ ئاھەنگى دەموچاوداپوشىنەكە. بەراستى مرويەكى
بەدبەختە!"

بە سەرنجىكەو و تم:

"ناشيت ئالۆشى تى كەوتىت و لەبەر ئەو ھاتىت!"

هەرچهنده ناتوانم لۆمه‌ی بکه‌م، چونکه کێ جوانیکی وه‌ک
تۆ خانه‌دان و دلرفین ببینی، ئالۆشی تێ ناکه‌وێت؟

”ئاه‌ واز له‌م پیا‌هه‌لدانه‌ت به‌ینه‌! به‌ینه‌ره‌وه‌، چونکه
ئه‌مه‌وێت نقورچکیکت وه‌ک دیاری لێ بگرم. له‌م دوا‌ییانه‌دا
زۆر به‌خرایی فی‌ری نقورچگرتن بووم. زۆر باشه‌، با‌سی
چیت ده‌کرد؟ به‌هه‌رحال، به‌را‌ست وت‌ت که ئیقان ماتقی‌تیچ
دوینی زیاد له‌ چه‌ند جاریک با‌سی منی کردووه‌؟

”نه‌... نه‌خێر، به‌ته‌واوی نا... ئه‌بێت بلێم ئه‌و زیاتر
بیری له‌ چاره‌نووسی مرو‌قایه‌تی ده‌کرده‌وه‌، هه‌روه‌ها
ده‌یو‌ست...”

”ئاه‌... وازی لێ بینه‌، با هه‌ر بو‌خو‌ی خه‌یا‌لپلا‌وی
بکات! پێ‌و‌ست ناکات ته‌واوی بکه‌یت! دل‌نیام ئێ‌ستا ته‌واو
جا‌رز بووه‌. سبه‌ینی ئه‌چم بو‌ سه‌ردانی. به‌دل‌نیاییه‌وه‌،
سبه‌ینی سه‌ری لێ ده‌ده‌م. به‌لام ئه‌مرو‌ ناچم، چونکه
سه‌رم ژان ده‌کات، به‌تایبه‌ت ئه‌مرو‌، که هه‌شامه‌تیکی زۆر
بو‌ بینینی ئه‌و ده‌چن و... ئه‌گه‌ر له‌وێ من ببینن، ئێ‌تر
هه‌مووی ده‌لێت ئه‌م ژنه‌ خێزانی ئه‌وه‌. منیش هه‌ست
به‌ شه‌رمه‌زاربوون ده‌که‌م... به‌ خوات ئه‌سپێرم. تۆ ئه‌م
ئێ‌واره‌یه‌ له‌وێ ده‌بیت، وا نییه‌؟

”به‌لێ. ئه‌چم بو‌ لای، چونکه دا‌وی لێ کردم
رو‌ژنامه‌کانی بو‌ ببه‌م.”

”بىرۆكەيەكى زۆر باشە. بىرۆ و بىانخوئىنەرەوۋە بۆي.
بەلام ئەمىرۆ بۆ سەردانى من مەيە. چونكە تەندروسىتىم
باش نىيە و رەنگە بۆ سەردانى يەككىك بچم، تا چاوم پىي
بكەوئىت. خوات لەگەل، ساختەچى.“

بىرم لەوۋە دەكردەوۋە، كە ئايا تۆ بلىيت ئەم ئىوارەيە
ئەو خانەدانە رەشتالەيە بىت بۆ سەردانى؟

لەسەر شوئىنى كارەكەم، بە شىۋەيەك ھەلسوكەوتم
كرد، كە سەرنجى كەس بەلاي خۇما رانەكىشم. كە وا
ھەست بكەن نىگەرانى شتىكم، بۆيە زۆر ئاسايى خۇم
نىشان دا. بەلام ھەر زوو سەرنجم دا، كە ھەندىك
لە رۆژنامەكانى پىشكەوتن، لەنىۋان ھاوكارەكانمدا
دەستاۋدەستى پى دەكرىت و بە پروخسارىكى زۆر
جەسوورانەوۋە خەرىكى خويندەنەوۋەين. يەكەم رۆژنامە
كە بەدەستم گەشت، رۆژنامەي (نىوز-شىت) بوو،
رۆژنامەيەك بوو، كە پەيوەست نەبوو بە كۆمەلەيەكى
تايەتییەوۋە، بە شىۋەيەكى گشتى ھەوالى مروقدۇستانەي
لەخۇ دەگرت. ھەر لەبەر ئەم ھۆكارە بوو، كە
گرنگىيەكى ئەوتۆي نەبوو لەلامان. لەگەل ئەوۋەشدا، ھەر
دەشمانخوئىندەوۋە. رۆژنامەكەم وەرگرت و بى ئەوۋەي
سەرسووپمانىك بە خۇمەوۋە نىشان بەدم، دەستم كرد بە
خويندەنەوۋەي وتارەكەي ناۋى:

((دوینى، پروپاگه‌نده‌یه‌كى نامۆ له شه‌قامه به‌شكۆ و ته‌لاره به‌شكۆكانى پايته‌خته‌ته مه‌زنه‌كه‌مان بلاو بۆته‌وه، پروپاگه‌نده‌كان ده‌لین، كه كه‌سیكى زۆر ناسراو و په‌یوه‌ست به‌ ژيانه‌وه و له‌ چینیكى به‌رزى كۆمه‌لايه‌تى، كه‌ پى ده‌چیت له‌ خواردنه‌كانى رېستورانته‌ بۆریل و یانه‌ی ئێكس ماندوو بووبیت، هه‌ر له‌به‌ر ئهم هۆكاره‌ رۆو ده‌كات هه‌له‌رییه‌ك، بۆ شوینیک، كه‌ بۆ یه‌كه‌م جاره‌ تیمساحی‌كان بۆ هیناوه، كه‌ ماوه‌یه‌ك به‌ر له‌ ئیستا هینراوه‌ بۆ پايته‌خته‌كه‌مان، به‌ مه‌به‌ستى نمایش‌کردنى. ئهم پیاوه‌ به‌رپژه به‌ پێداگرییه‌وه داواى ئه‌وه‌ی كردوو، كه‌ ئه‌و تیمساحه‌ی بۆ نانى ئیواره‌ بۆ ئاماده‌ بكه‌ن. پاش رېكه‌وتن له‌ گه‌ل خاوه‌نى تیمساحه‌كه‌، بۆ قووتدانى ئه‌و ده‌ستبه‌كار ده‌بیت ”مه‌به‌ستمان قووتدانى خاوه‌نى تیمساحه‌كه‌ نییه‌، كه‌ ئه‌لمانییه‌كى به‌رپژ و به‌نه‌زاكه‌ته‌، به‌لكوو مه‌به‌ست له‌ تیمساحه‌كه‌یه‌تى نه‌ك خۆی).“ پاش ئه‌وه‌ی تیمساحه‌كه‌ی ده‌هینریت به‌رده‌ست، به‌ چه‌قۆ بچووكه‌ گیرفانییه‌كه‌ی ده‌ست ده‌كات به‌ لێكردنه‌وه‌ی پارچه‌ی چه‌ور و ئاودارى جه‌سته‌ی تیمساحه‌ زیندوووه‌كه‌ و به‌ خیرایییه‌كى نااسایى په‌لامارى تیمساحه‌كه‌ ده‌دات و قووتى ده‌دات، به‌ شیوه‌یه‌ك، كه‌ ته‌واوى جه‌سته‌ی ئه‌و تیمساحه‌ له‌ گه‌ده‌ گه‌وره‌كه‌ی خۆیدا جى ده‌كات هه‌. ته‌نانه‌ت هه‌ر به‌ خواردنى تیمساحه‌كه‌شه‌وه‌ ناوه‌ستیت،

بەلكو دەيەوئەت ھېرش بىكەتە سەر نەمسە مىسرىيەكەش
 - كە ھاۋرېئى ھەمىشەيى تىمساحەكە بوو. پەنگە وا بىرى
 كىرەبىتەو، كە ئەمەش بۇ دۋاى خوارىنەكە زۇر بەچىز
 بىت! ئىمە لەگەل ئەم ژەمەخۇراكە نوئىيە، كە ورگپەرستانى
 بىانى ھەر لە كۈنەو سەروكارىان لەگەل ئەم شتانەدا
 ھەبوو، ھىچ لارىيەكمان نىيە. لە راستىدا ئىمە پىشېنى
 وەھا پۇژىكمان دەكر، كە ئەم شتانە بە چاۋەكانى
 خۇمان بىنىن. لە رابردووشدا لۆردەكانى ولاتى ئىنگلاند
 و گەشتىارەكان، مىواندارى گەورەيان رېك دەخست، ئەو
 خوارىنەشى كە لەم مىواندارىيە گەورانەدا ئامادە دەكر،
 لە گۆشتى ئەو تىمساحانە ئامادە دەكر، كە لە مىسردا
 راو دەكران. پىشتى ئەم دەعبايە، كە لە گۆشتى گۆيرەكە
 دەچىت، دەكولېندرا لەگەل بەھاراتى خەرتەلە و پىياز و
 پەتاتە و بەم شىۋەيە نۆشيان دەكر.

فەرەنسىيەكانىش بە ھەمان شىۋە كاتى خۇى كە ھاتن
 بۇ مىسر، ھاۋرېئى لەگەل "فېردىناند دى لىسېس"، ئەوان
 مەيليان لە پەنجە كولاۋەكانى تىمساحەكە بوو لەناو لمى
 گەرمدا، وەك لە پىشتى تىمساحەكە، ئەمەش ھەر بۇ ئەۋەى
 بە پىچەۋانەى ئىنگلىزەكانەۋە بن، چونكە ئىنگلىزەكان
 ھەمىشە پىيان پىدەكەنن و گالتەيان پىدەكرن.

ئىمە ھەردوۋ رېگەكەمان بەلاۋە پەسەندە و ھىچ

کیشیه کیشمان نییه له سه ری، بگره هه ردوو ریگه که
جیگه ی ستایشکردنیشن. ئیمه وهک خومان، دلخوشین
به وهی که لقیکی نوئ له پیشه سازی دهر که وتوو له
ولاته که مانا، چونکه ولاته گه وره و هه مه جوره که مان
پیویستی بهم جوره پیشه سازیانه یه. رهنگه که متر له
ماوهی یهک سال، سه دان تیمساح هاوردی رووسیا
بکریت بو جیگرته وهی ئه و یه کهم تیمساحه ی له گه دهی
ئه و پیاوه چلیسه ی پترسبورگ ون بوو. له راستیدا، بو
ناکریت هه ولی ئه وه بدریت، که تیمساحه کان له گه ل
ئاووه وهای رووسیا رابهینرین؟ ئه گه ر ئاوی رووباری نیقا
بو ئه م گیانداره نامویه سازگار نییه و زور سارده، ئه وه
چالاو له پایتهخت رووبار و ده زیاجه ی زور له دهر وهی
پایتهخت هه یه. بو نمونه، بوچی بو په روه رده کردنی
تیمساح له چالاو هکانی پارگولوقو خهرجی بو دابین
نه کریت؟ یاخود له پاقلوقسک، یان له و چالوانه ی له
پرسینسکی و هه روه ها له ساموتکا له موسکو؟ ئه گه ر
بیّت و ره زامه ندیی ئه م کاره وهر بگریّت و بخریته بواری
جییه جیکردنه وه، سه ره پای ئه وهی ئه م ریگه یه خوراکیکی
به تاموچیژ بو خوشخوره کانمان، ئه وانیه هه میشه نارازین،
دابین ده بیّت و ئه و کیشیه شیان له کوّل ده بیته وه، له
هه مانکاتیشا، وهک سه رگه رمیه کی چیژبه خشیش ده بیّت
بو ئه و خانمانه ی که به رده وام له لای ئه و چالوانه پیاسه

دەكەن، لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، بۇ فېرکردنى مندا لان لە
مېژووى سىروشتدا سوودى لى دەبىنرېت. پېستى تېمساح
دەتوانرېت سوودى لى وەربگىرېت بۇ دروستکردنى
كىفى خىل و گەوھەر، كىفى ئاسايى، قووتووى جگەرە،
ھەرودھا بۇ دروستکردنى تورەكە، كە دەتوانرېت كىتېبى
تېدا ھەلگىرېت. بە ھەزاران رۇبل، بە ھەزاران لەو دراوہ
كاغەزىيە پۇخلە، كە بازارگانەكانمان خۇشەوېستىيەكى
لەرادەبەدەريان بۇى ھەيە، بېتە سەر دراوہكانى تريان
و پاشەكەوتىكى باشى لى بكن، رەنگە ئەم سەرمايە
لەبنەھاتووە لە پېستى ئەو تېمساحەدا خۇى حەشار
دابېت. ئېمە ھىوادارىن جارىكى ترىش سەبارەت بەم
بابەتە سەرنجراكىشە گەتوگۇ بكنەوہ)

لەگەل ئەوہى پېشېبىنى وەھا وتارىكم دەکرد، بەلام
ناراستى و بېياكى نووسەرەكەى بەتەواوى جازى كردم.
لەبەر ئەوہى كەسىكم نەدۆزىيەوہ، تا ئەو كارىگەرىيە
گيانىيەى بۆم دروست بوو، ئەو ھەستە ناخۇشەى بۆم
دروست ببوو، لەگەلېدا بەش بكم، ناچار رۆوم كرده
پروھۆر ساقىچ - كە بەرامبەرم دانىشتبوو.

سەرنجم دا، كە ماوہىەك دەبېت چاوى لەسەر
نەتروكاندووم و رۆژنامەى (قۇيس)ى بە دەستەوہىە و
وہك ئەوہى بىەوېت بېدات بە من. بى ئەوہى وشەيەكى

له زار بیته دەر، رۆژنامه‌ی (نیوز-شیت) هکه‌ی لی سه‌ندم،
له کاتیکا رۆژنامه‌ی (قۆیس) ی به من دهدا، په‌نجه‌ی خۆی
خسته سهر ناوینشانی وتاریک، تا بیخوینمه‌وه.

ئهم پرۆهۆر ساقیچه پیاویکی تا بلایی سه‌یر و نامۆ
بوو. پیره‌پیاویکی زگوردی بوو، به‌لام بیده‌نگ و که‌مدوو.
له‌گه‌ل هیچ یه‌کیک له ئیمه، په‌یوه‌ندییه‌کی دۆستانه‌ی
نه‌بوو، به‌ده‌گمه‌ن له سهرکار قسه‌ی له‌گه‌ل یه‌کیکدا ده‌کرد.
بیروباوه‌ری تایبته به خۆی هه‌بوو له‌سهر هه‌موو شتیکی.
به‌لام خۆی له ئاشکراکردنی بیروباوه‌ره‌کانی ده‌پاراست.
ئهو به‌ته‌نها ده‌ژیا. زۆر به‌که‌می هاوکاره‌کانی سهردانیان
ده‌کرد.

ئوه‌ی له رۆژنامه‌ی (قۆیس) خویندمه‌وه، به‌م شیوه‌یه
بوو:

(ئاشکرایه لای هه‌مووان، که ئیمه پیشکه‌وتنخواز و
مرۆق‌دۆستین و ههر بۆیه له‌م روه‌وه‌هه‌ خۆمان له ئاستی
ته‌واوی ئه‌وروپادا به‌یه‌کسان ده‌زانین و خۆمان له
ئاستی ئه‌واندا ئه‌بینینه‌وه. به‌لام، سهرباری هه‌موو هه‌ول
و تیکۆشانه‌کانی رۆژنامه‌که‌مان له‌م روه‌وه‌هه‌، هیشتا
نه‌گه‌یشتووینه‌ته‌ پله‌ی کامل‌بوون له‌ بیرکردنه‌وه‌دا. ههر
ئوه‌ی که‌ دوینی روه‌واویکی هه‌ژینه‌ر له‌ گه‌له‌رییه‌ک
روه‌وی دا، ده‌کریت به‌ کامل‌نه‌بوونی بیرکردنه‌وه‌ی ئیمه

له قه له م بدریت، ئیمه ش زور له مه و بهر پیشبینی ئه م
دوخه مان ده کرد.

کابرایه کی بیانی دیته ناو پایته خته که مان، هاوری
له گه ل خویدا تیمساحیک دینیت و له گه له ریه که دا نمایشی
ده کات. ئیمه راسته وخو و به خیرایی پیشوازیمان له م
لقه نوییه به سووده ی پیشه سازی کرد، چونکه ولاته
به هیز و رهنگینه که مان پیویستییه کی زوری به م جوړه
پیشه سازیانه هیه. دوینی له ناکاو و دهو روبه ری کاتر میړ
چواری پاشنیوه رۆ، خانه دانیکی جوانخاس و دلیر، له کاتیکا
له و په ری مه ستیدا ده بیت، خوی ده کات به دوکانی کابرای
بیانیدا. پاش ئه وه ی پاره ی چوونه ژووره وه ی خوی ده دات
و راسته وخو و بیتا گایانه غار ده دات و خوی فری ئه داته
ناو ده می تیمساحه که، گیانداری دامویش ئه شله ژیت و
له پیناو مانه وه ی خوی و ریگرتن له وه ی بخنکی، ناچار
ئه م خانه دانه هه لده لوو شیت. کابرای نامو، پاش خو هه لدانه
ناو ده می تیمساحه که، بی سی و دوو له خه ویکی قوول
روده چییت و نه هاواری خاوه ن تیمساح و نه گریانوزاری
خیزانه توقیوه که ی و نه هه ره شه ی چوون - به - شوین
- پولیسدا، هیچ یه کی که له م شتانه به قه د ده نکه خه رده لیک
کاری تی نه کرد. له ناو سکی تیمساحه که وه، جگه له
دهنگی قاقالییدان و هه ره شه کردن به که ولکردن و پیست
- له بهر - دامالینی تیمساحه ی داماو، گوئیستی هیچ

شتیکی تر نه بووین. هرچه نده ئه و گیانداره داماوہ ناچار
 بوو په یکه ریکی ئاوا زه لاج قووت بدات. به لام فرمیسی
 بیهووده ی دهرشت. میوانی بانگه یشتنه کراو، له ته تهری
 تووره و ترؤ خراپتره. هر وهک ئه و په نده ی ده لیت: "(مال
 له خاوه ن مال حه رامه)."

ئیمه نازانین ئهم پرووداوه به ربهریه - که که می
 ئاستی ژیاریمان ده سه لمینیت و ئابرووی ئیمه له بهرچاو
 بیگانه کان ده تکیینیت - به چ شیوه یه ک شیکاری بکهین!
 هه وه سیکی سه رشیتانه ی له م جوړه، بریتییه له گیانی
 بیباکانه ی مروقی پرووسی. به م شیوه یه، دهرچه یه کی
 دهر بازبوونی نوی به دست هاتووه.

ده کریت پیرسین: ئایا ئامانجی ئهم میوانه
 بانگه یشتنه کراوه چی بووه؟ ئایا ویل بوو به شوین
 جیگه یه کی گهرم و نه رموه؟ به لام خانووگه لیکی زور
 نایاب له پایتهخت به نرخیکی ههرزان و کهلوپه لی
 گونجاووه ده ست ده که ویت، که ئاوه که ی له پرووباری
 نیقا بو دابین کراوه و پیلیکانه کانی به گاز پرووناک
 کراوه ته وه و هه روه ها حه سه سی تایبه تیشی له لایه ن
 خاوه ن خانوو که وه بو دابین کراوه. ئیمه ده مانه ویت
 سه رنجی خوینه ره کانمان به لای ئه و کرده شه رهنگیزانه یه دا
 رابکیشین، که به رامبه ر به و تیمساحه داماوہ کراوه.

گومانى تىدا نىيە، كە كارىكى ھىندە ئاسان نىيە بۇ ئەو
 تىمساحە، كە پەيكەرىكى زەلامى لەو شىۋەيە ھەرس
 بكات، ھەر بۇيە و لەم پوۋەو، گياندارى داماو ئىستا
 بە ئەندازەى كىۋىك ھەلئاساۋە و بە ئازارىكى زۆرەو
 چاۋەرۋانى مەرگە. لە ئەورۇپا، ھەركەسىك كارىكى
 نامرۇقانى لەگەل ئازەلىكى مالىدا بكات، ئەو پوۋەپوۋى
 لىپچىنەۋەى ياساى دەبىتەۋە. بەلام ئىمە سەربارى
 رۇشنىرىيە ئەورۇپىيەكەمان، سەربارى شۆستە و پارەو
 ئەورۇپىيەكەمان، سەربارى ھونەرى تەلارسازى خانوۋە
 ئەورۇپىيەكانمان، كەچى ھىشتاش ئامادە نىن واز لە
 نەرىتە سۋاۋەكانمان بەيىن، بگرە تا ئەم ساتەش، بە
 چاۋىكى پىرۋزەۋە لەو نەرىتەمان دەروانىن.

”ھەرچەندە خانوۋەكانمان نوين، بەلام نەرىتەكانمان
 سۋاون“

ھەرچەندە لە راستىشدا خانوۋەكانى ئىمە ھىندەش نوئ
 نىن، چونكە ھەر ھىچىشيان نەبىت، ئەو بەدلىيايىيەۋە
 پىلىكانەكانى دارزاۋن. ئىمە چەندىن جار لەناو
 رۇژنامەكەى خۇماندا ئامازەمان بەم راستىيە كىردوۋە،
 كە لەلايەك لەلاكانى پىرسبۇرگ لە مالەكەى لوكانۇقى
 بازىرگان، پىلىكانە لە - تەختە - دروستكراۋەكەى
 مالەكەى دارزىۋە و ھاكا دارما، ئەۋەى جىگەى مەترسىيە

لهمه‌دا، ئه‌وه‌یه که ماوه‌یه‌کی زۆره ئهم مه‌ترسییه
له‌سه‌ر ئافیمیا سکاپیداروۆی خزمه‌تکاره له‌و ماله‌دا، ئه‌و
خاتوونه‌ی می‌رده‌که‌ی ئه‌فسه‌ره. ئه‌و گله‌یی له‌وه هه‌یه،
که ناویری‌ت به‌ ده‌فری پر له‌ ئاوه‌وه به‌و پیللیکانه‌یه‌دا
سه‌ر بکه‌وی‌ت. له‌ کو‌تاییدا، پێش‌گۆیییه‌کانی ئیمه‌ راست ده‌ر
چوون، چونکه‌ دوینی شه‌وی رابردوو، کاتژمیر هه‌شت و
نیو، ئافیمیا سکاپیداروۆ به‌ قازانیکی پر له‌ شو‌رباوه، له‌
پیللیکانه‌کانه‌وه ده‌که‌وی‌ته‌ خواره‌وه و هه‌ر له‌ جیدا قاجیکی
ده‌شکیت. له‌ راستیدا، ئیمه‌ نازانین که‌ ئایا لوکیانوۆ
ئاماده‌یه‌ دوا‌ی روودانی ئهم رووداوه له‌ ماله‌که‌ی، ئه‌و
پیللیکانانه‌ چاک بکاته‌وه یان نا، چونکه‌ ئیمه‌ی رووسی،
نه‌ریتمان وایه‌ تا کار له‌ کار نه‌ترازی‌ت، هه‌یچ هه‌نگاوێک
ناین.

له‌ پێشهاتی ئه‌وه‌ی که‌ چی رووی دا بو‌ خزمه‌تکاره‌که‌،
خوینه‌ری هیژا له‌وه ئاگادار ده‌که‌ینه‌وه، که‌ ئه‌و
خاتوونه‌ی بووه‌ قوربانی بی‌ی‌اکی کابرایه‌کی رووسی،
ئێستا گواستراوه‌ته‌وه بو‌ نه‌خۆشخانه و له‌ژێر چاودی‌ری
پزیشکدایه. ئیمه‌ی رووسی، هه‌رگیز ده‌ست له‌م خوو و
نه‌ریته‌ خراپانه‌ی خو‌مان هه‌لناگرین و هه‌رگیز فی‌ر نابین.
بو‌ نمونه‌، مه‌یخانه‌کانی سه‌ر شه‌قامی قی‌بو‌رگسکی، کاتیک
قور و لیت‌ه‌ی ناو دو‌کانه‌کانیان پاک ده‌که‌نه‌وه، فی‌ری ئه‌وه
نابن نه‌یخه‌نه به‌ر پی‌ی ریبوارانی سه‌ر شو‌سته‌که؛ له‌

كاتىكا ئەتوانرىت ئەو قور و لىتەيە ھەمووى لە شوينىكا
خر بكرىتەو و سەرەرپى كەسش نەگرىت، ھەر وەك
چۆن لە ئەوروپا ئەمە دەكرىت... ھتد.)

لە كاتىكا لە پرۆھۆر ساقىچم ئەروانى، بە شلەزاويىەو
لىم پرسى:

”ئەمە چىيە؟ ھەرچەند ئەيھىنم و ئەيبەم، سەر لەم
وتارە دەر ناكەم، ئەمە چ مانايەكى ھەيە؟“
”مەبەستت چىيە؟“

”لە ھىچ شتىك تىناگەم، لەبرى ئەوھى بەزەيىيان بە
بارودۇخى ئىقان ماتقىتىچدا بىتەو، كەچى فرمىسكى
تىمساحى بۇ تىمساحەكە ھەلدەرىژن و بەزەيىيان بەودا
دیتەو!“

”جا بۇ بەزەيىيان پىيدا نەيەتەو؟ ئەوانە تەنانەت
بەزەيىيان بە درندەترىن گياندار و شىردەرىكىشدا دیتەو.
ئىمەش دەبىت وەك ئەوروپا بىر بگەينەو بۇ ئەوھى
بگەينەو بە ئەوان. ئايا نابىت؟ بە ھەمان شىو، لىرەش
ھەستىكى پر لە جۆشوخروش ھەيە بەرامبەر بە تىمساح،
ھا، ھا، ھا!“

پرۆھۆر ساقىچى پىر و نامۆ، پاش دەربرىنى ئەم
چەند رستەيە، سەرى كردهو بەناو كاغەزەكانيا و چىتر
وشەيەكى دى دەر نەبرى.

تیمساح

پوژنامەکانی (قۆیس) و (نیوز-شیت)م قەد کرد و
کردمنە ناو گیرفانمەو و ھەر پوژنامەییەکی تریش
کە بەردەستم کەوت، کۆم کردنەو و بۆ ئەوێ ئیوارە
بیانبەم بۆ ئیقان ماتقیتیچ. لەگەڵ ئەوێ کاتیکی زۆری
مابوو بۆ ئیوارە، زوو شوینی کارەکم بەجی هیشت،
بۆ ئەوێ بەرەو گەلەرییەکە برۆم و لە مەودایەکی تا
پادەییەک دوورەو ببینم، کە لەوێ چ باسە و گوئیستی
ئەو خەلکە بم، بزانی ئەوان سەبارەت بەم پووداوە چۆن
بیر دەکەنەو.

پیشبینی ئەوێ دەکرد، کە قەرەباڵغییەکی پڕ لە ھۆسە
بێت. ھەر لەبەر ئەمە، یەخەیی پالتۆکەم ھەلکیشا بۆ
سەرەو، بۆ ئەوێ بتوانم پووبەرپووی ئەو قەرەباڵغییە
ببمەو، چونکە دانی پێدا دەنیم کە تۆزیک شەرم دەکرد،
لەبەر ئەوێ زۆر حەزم بە قەرەباڵغی و تیکەلاوبوونی
ناو خەلک نەبوو. بەلام ھەست ئەکەم من مافی ئەوێ
نییە باسی ھەستیکی خالی و ئاسایی خۆم بکەم، لە
کاتیکدا پووبەرپووی پووداویکی نااسایی و راستەقینەیی
وێک ئەم پووداوە بوومەتەو.

مؤسسه پژوهش و توسعه
پژوهش و توسعه

۴۰۰۰ دینار